

**Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent, 7 oktober 2020
Kamer G29**

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
2020/2700

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
7 oktober 2020

Naam van de beklaagde(n)
1. S. J.
2. D. F.

Systeemnummer parket
18AG1179

Rolnummer
19G002685

Notitienummer parket
GE/G/69/LA/062433/2018

Inzake het Openbaar Ministerie en:

BURGERLIJKE PARTIJ(EN):

1. **L. L.**

geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
van Bulgaarse nationaliteit
ingeschreven te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester B. S., advocaat te (...)

2. **D. D.**

geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
van Bulgaarse nationaliteit
ingeschreven te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester B. S., advocaat te (...).

3. **vzw P.**

met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester B. S., advocaat te (...).

tegen

BEKLAAGDE(N) :

1. **S. J., RRN (...)**

geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
van Bulgaarse nationaliteit
ingeschreven te (...)

eerste beklagde, bijgestaan door meester O. L. en meester D. W. D.
loco meester G. T., allen advocaat te (...).

2. **D. F., RRN (...)**

geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
van Bulgaarse nationaliteit
ingeschreven te (...)

tweede beklagde, bijgestaan door meester O. L. en meester D. W. D. loco
meester G. T., allen advocaat te (...).

TENLASTELEGGING(EN)

Gelet op de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 27 december 2019, waarbij beklaagden werden verwezen naar de correctionele rechtbank voor wat betreft de hierna vermelde misdrijven:

WAT BETREFT

DE EERSTE als werkgever van huispersoneel, alsook als aangestelde of lasthebber van de gewone commanditaire vennootschap A. (KBO: (...)), met name als werkend vennoot die tevens het feitelijk werkgeversgezag uitoefent t.a.v. werknemers

DE TWEEDE, als werkgever van huispersoneel

VERDACHT VAN:

te Gent

als dader of mededader

A. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, met betrekking tot 3 werknemers:

1. L. L., in de periode van 16 augustus 2018 tot 30 september 2019, meermaals op niet nader bepaalde tijdstippen,
 2. D. D., in de periode van 1 mei 2019 tot 30 september 2019, meermaals op niet nader bepaalde tijdstippen
 3. K. Y., in de periode van 21 januari 2019 tot 30 september 2019, meermaals op niet nader bepaalde tijdstippen
- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
 - strafbaar gesteld door artikel 181 § 1, 1° van het Sociaal Strafwetboek
 - strafbaar met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6.000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

WAT BETREFT DE EERSTE en DE TWEEDE

Bij samenhang (art. 155 Ger.W.)

te Gent

als dader of mededader

B. Mensenhandel, met verzwarende omstandigheden

door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, met betrekking tot 3 personen:

1. L. L., in de periode van 16 augustus 2018 tot 30 september 2019
2. D. D., in de periode van 1 mei 2019 tot 30 september 2019
3. K. Y., in de periode van 21 januari 2019 tot 30 september 2019

- inbreuk op artikel 433quinquies § 1, 3° Strafwetboek
- strafbaar met een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar en met geldboete van 500 euro tot 50 000 euro

Met de verzwarende omstandigheden dat:

hij gezag heeft over het slachtoffer

- inbreuk op artikel 433sexies, eerste lid, 1° Strafwetboek
- strafbaar met opsluiting van vijf tot tien jaar en met een geldboete van 750 tot 75 000 euro

en dat het slachtoffer verkeert in een kwetsbare toestand ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;

- inbreuk op artikel 433septies, eerste lid, 2° Strafwetboek
- strafbaar met opsluiting van vijf tot tien jaar en met een geldboete van 1000 tot 100 000 euro

WAT BETREFT DE TWEEDE

**Bij samenhang (art. 155 Ger.W.)
te Gent, op 29 september 2019**

C. Opzettelijke slagen en verwondingen

het opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen t.a.v. de heer L. L. door hem te slaan met een ijzeren staaf

- inbreuk op artikel 398 Strafwetboek
- strafbaar met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 26 tot 100 euro of met een van die straffen alleen

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De beklaagden werden door de raadkamer naar deze rechtbank verwezen bij beschikking van 27 december 2019.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld G. E., om de eerste en de tweede beklagde bij te staan voor de vertaling van het gezegde van het Nederlands in het Bulgaars en omgekeerd, en die de door de wet bepaalde eed heeft afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 1 april 2020.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 2 september 2020.

De zaak werd op de terechtzitting van 2 september 2020 in zijn geheel voor de zetel in zijn huidige samenstelling hernomen.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 2 september 2020:

- de middelen en de conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ, L. L.**, in zijn eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester B. S., advocaat te (...), die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de middelen en de conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ, D. D.**, in zijn eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester B. S., advocaat te (...), die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;

- de middelen en de conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ, P. VZW**, in haar eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester B. S., advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door N. V., substituut-arbeidsauditeur;
- de eerste beklaagde, **S. J.**, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door - hemzelf en bijgestaan door meester O. L. en meester D. W. D. loco meester G. T., allen advocaat te (...).
- de tweede beklaagde, **D. F.**, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester O. L. en meester D. W. D. loco meester G. T., allen advocaat te (...).

3. De rechtbank verbetert de dagvaarding met betrekking tot de incriminatieperiode van de tenlasteleggingen A.3 en B.3 naar 12 januari 2019 tot 30 september 2019 zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

4. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Samenvatting feiten

1. Op 17 augustus 2018 werd er door de politiediensten van Gent, naar aanleiding van een verslag ambtshalve afvoering op 5 februari 2018, onderzoek gevoerd naar de woonstsituatie van S. J., de eerste beklaagde. Door een buurtbewoner werd er toen verklaard dat S. J. terug naar Bulgarije zou zijn gegaan. Vermits er in 2017 eveneens reeds een voorstel tot ambtshalve afvoering werd gedaan en na een buurtbevraging is gebleken dat hij er toch nog woonde, werd dit als verdacht beschouwd.

In het kader van dit onderzoek van de woonstsituatie van S. J. is gebleken dat hij in verscheidene dossiers in 2018 voorkwam.

Er werd een buurtonderzoek ingesteld, waarbij langs de rechtstreekse burens van S. J. werd gegaan, zo ook bij V. D. E. L. (wonende te (...)). Wanneer er aan haar wordt gevraagd of zij wat meer informatie heeft over de burens, zegt V. D. E. L. meteen "*dat er daar iets niet klopt en daar geen juiste dingen gebeuren*". Wat betreft S. J. stelt zij dat zij hem elke dag daar ziet en zij er aldus zeker van is dat hij op het adres (...) te (...) woont.

In haar verhoor d.d. 16 augustus 2018 stelde V. D. E. L. eveneens het

volgende:

"(...) Wat wij heel erg vinden is dat er ook een gehandicapte man woont van rond de 40 jaar. Hij is zowat de slaaf van S. J.. Hij moet verschillende taken doen voor hem. We hebben S. J. op hem zien slaan en schoppen. Hij roept heel veel tegen die gehandicapte man welke duidelijk bang is van S. J.. Volgens de burens zou deze in de kelder wonen. Er zit daar ook een hond welke ook geslagen wordt met ijzeren kettingen. Hun vorige hond zien wij niet meer maar deze stond vol met littekens. Volgens ons doen zij hondengevechten. (...)"

De politiediensten stellen dat zij reeds meerdere malen nazicht hebben gedaan op het adres van S. J. zelf, maar dat er nooit werd opgedaan. Wanneer er uitnodigingen in de bus worden gestoken, wordt hierop nooit ingegaan.

2. Vermits de politiediensten deze situatie verder op de voet wensten te volgen, kon de politie op 13 september 2018 een man, die later werd geïdentificeerd als L. L., aan de woning van S. J. aantreffen, dit in het bijzijn van D. F., de vader van S. J. en tweede beklagde. De politie beschrijft L. L. als volgt:

"Het betreft een Bulgaarse man die er zeer onverzorgd uitziet en vele wonden aan zijn lichaam heeft. Betrokkene is de Nederlandse taal niet machtig maar zou L. L. heten volgens D. F.. Hij kan ons echter geen enkel identiteitsdocument noch verblijfsvergunning voorleggen."

Er werd vastgesteld dat L. L. een Bulgaarse identiteitskaart bij zich had die niet meer geldig was sinds 5 februari 2012.

D. F. deelde de politie mee dat de identiteitsdocumenten van L. L. op een andere locatie zouden liggen en dat hij deze kon gaan halen. Er werd aan D. F. meegedeeld dat hij deze documenten dan naar het commissariaat diende te brengen, omdat L. L. mee naar het bureel werd gebracht.

Er werd een proces-verbaal opgesteld inzake de verwondingen van L. L. met als verdachte S. J. (PV nr. GE.43.LA.0695138/2018 d.d. 13 september 2018). Tevens werd een proces-verbaal opgesteld inzake de illegaliteit van L. L. (PV nr. GE.55.LA.069497/2018 d.d. 13 september 2018).

Tevens werd S. J. verhoord op 13 september 2018. Met betrekking tot L. L. verklaarde hij het volgende :

"(...) Omtrent L. L. kan ik u het volgende zeggen. Deze persoon woont bij mij. Dat is familie waarmee ik wil zeggen dat het een grote vriend is van mij die ik als familie zie. Hij is familie langs de kanten van mijn mama. Hij woont al 5-6 jaar bij mij. U vraagt mij waarom hij hier niet ingeschreven staat. Hij drinkt veel en verliest veel zijn paspoort. Ik denk dat hij ondertussen zijn nieuw paspoort kan ophalen. U vraagt mij waarom ik hem dan niet help om alles in orde te krijgen. Voor alles in orde te maken moet hij een paspoort hebben maar dat heeft hij niet. Ik heb hem veel gezegd dat hij moet stoppen met drinken en zijn paspoort moet halen maar dit lukt niet. U deelt mij mee dat hij een Bulgaarse identiteitskaart heeft en dat

dit ook voldoende is om zich aan te melden dus u vraagt dan ook waarom dit niet gebeurd is. Ja ja, weet ik niet. U vraagt mij hoe hij dan alles betaalt. Ik onderhoud hem. Als ik eet, eet hij mee. Hij heeft geen inkomen, hij krijgt niets. Hij mag bij mij inwonen zonder hiervoor te betalen. Ik geef hem kledij die van mij is. Soms geef ik hem wat geld voor iets te kopen. U vraagt mij of alles in orde is met hem. Dat is zo maar hij drinkt veel. U vraagt mij hoe hij aan de verwondingen komt. Dit komt van te drinken. Hij is mager en heeft niet veel nodig om dronken te zijn waarna hij dan ook begint te vallen.

(...) (...) is mijn eigendom, mijn woning. Ik woon daar met mijn gezin. Mijn mama en papa wonen daar. Papa gaat veel op en af naar Bulgarije. L. L. woont er ook. U vraagt mij wie D. Y. is. Dit betreft mijn mama. U deelt mij mee dat u redenen heeft om te geloven dat D. Y., mijn vrouw en mijn kinderen niet wonen in de woning. Die wonen daar zeker 100%. U vraagt mij of ik nog andere eigendommen heb in Gent. Nee, enkel (...) is van mij. U vraagt mij of ik een nachtclub bezit. Ik heb een nachtclub maar ik huur het gebouw waarin de nachtclub gevestigd is. De nachtclub betreft (...). U vraagt mij wat de (...) en (...) betreffen. Dit is niet van mij. (...) woont er iemand anders. (...) is een winkelpand dat ik huur, maar momenteel doe ik daar niets mee.

(...) U vraagt mij of L. L. bepaalde zaken doet voor mij zoals huishoudelijke taken. Hij doet niets voor mij."

Er werd toen een huiszoeking uitgevoerd op het adres van S. J., (...), waar hij vrijwillig mee instemde. Deze huiszoeking werd voornamelijk uitgevoerd met als doel na te gaan of S. J. en zijn familie daadwerkelijk verbleven op dit adres. Er werd besloten dat de woning onvoldoende ingericht was om in een slaapplek te voorzien voor iedereen die er woont en verblijft. Tevens werd ook een algemene wanorde in de woning vastgesteld.

3. Naar aanleiding van het proces-verbaal inzake de illegaliteit van L. L. en eveneens gelet op datgene wat V. D. E. L. in augustus 2018 reeds had verklaard, werd L. L. verhoord op 13 september 2018.

De politiediensten deden hierbij enkele vaststellingen inzake de toestand van L. L. :

- L. L. heeft verwondingen in het gelaat ter hoogte van de ogen, de wondkorsten zijn nog zichtbaar
- Er is eveneens een grote wondkorst zichtbaar op het achterhoofd, het haar is nog samengeklit met opgedroogd bloed alwaar de wonde was
- Zijn middelvinger is omwonden met een rood vuil doekje. Na verwijdering van dit doekje werd vastgesteld dat de vinger rood en dik is met een snijwonde alsook een onnatuurlijke vorm, waarbij het vermoeden ontstaat dat deze gebroken is
- L. L. ziet er zeer onverzorgd uit, ruikt, heeft vuile versleten kledij aan en zijn haren zijn al heel lang niet meer gewassen. Hij ziet eruit alsof hij al jaren dakloos is
- L. L. is weinig zelfredzaam
- Volgens L. L. zouden de verwondingen aan zijn hoofd en gelaat te wijten zijn aan valpartijen veroorzaakt door dronkenschap, black-outs en aanvallen van epilepsie.

Naar aanleiding van de vastgestelde illegaliteit van L. L. werd hij na het verhoor opgesloten in het stedelijk bewaarhuis in afwachting van een beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken. Bij de fouille stelde de politie nog vast dat het lichaam van L. L. vol met oude en recente

littekens stond zoals striemen, hematomen, mogelijke brandwonden of schroeiplekken (sigaretten). Sommige littekens waren zelfs nog licht roze, wat zou duiden op een recente wondheling. Aan de rechterarm boven de elleboog van L. L. werd een afdruk vastgesteld alsof de arm van het slachtoffer werd vastgesnoerd. De politiediensten besluiten dat zij zich niet van de indruk konden ontdoen dat de littekens op het lichaam van het slachtoffer niet waren veroorzaakt door valpartijen en dat een diepgaand medisch nazicht zich opdrong. Er werden foto's van L. L. gevoegd bij het proces-verbaal.

L. L. werd aldus eveneens verhoord op 13 september 2018, waarbij hij verklaarde dat hij sinds 4 of 5 jaar lang in België was. Hij was naar België gekomen omdat hij in Bulgarije, na het overlijden van zijn moeder, problemen had met zijn stiefvader. L. L. bevestigde te wonen bij D. F. sinds 3 à 4 jaar, samen met *"het gezin van D. F., zijn vrouw, hun kinderen en kleinkinderen"*. Hij zou er slapen samen met de hond. Hij verklaarde dat D. F. hem soms geld gaf om eten te kopen en dat hij ook eten van D. F. kreeg. Hij stelde eveneens dat hij epilepsie had en dat hij onlangs nog gevallen was, waarbij het zwart voor zijn ogen wordt en hij dan flauwvalt. Hij stelde dat hij sinds dat hij klein was er steeds onverzorgd bijliep. Hij verklaarde dat hij bijna niet sprak met S. J. en hij er geen slagen van kreeg. Hij ontkende dat S. J. hem heeft geslagen en geschopt. Op de vraag of hij taken en werkjes diende te doen voor S. J. antwoordde L. L. *"niet altijd"*. Hij verduidelijkte dit door te stellen dat hij soms iets moest doen en als S. J. werk had, hij hem soms ging helpen in een discotheek en een pizzazaak. Hij verklaarde dat hij voornamelijk voor de hond zorgde. Omdat hij verwond was, vroeg men hem waarom D. F. of S. J. met hem niet naar de dokter waren gegaan, waarop L. L. antwoordde dat D. F. hem al een paar keer had gezegd dat hij naar de dokter moest gaan, waarop hij antwoordde dat hij niks mankeerde. Hij ontkende dat hij bang was van S. J. of D. F.. Eveneens stelde hij niet het slachtoffer te zijn van slagen en verwondingen en verklaarde hij dat niemand hem had geslagen of lastiggevallen.

4. Naar aanleiding van deze vaststellingen en de inhoud van dit verhoor verzocht het parket om S. J. opnieuw te verhoren, ditmaal als verdachte, zo nodig met tolk.

Er werd op 4 december 2018 en op 7 januari 2019 een schriftelijke uitnodiging verstuurd aan S. J. om zich respectievelijk aan te bieden op het bureel voor verhoor op 28 december 2018 en op 17 januari 2019. Op beide uitnodigingen is S. J. niet ingegaan.

In die zin werd op 8 februari 2019 een opdracht tot signalering voor een periode van 5 jaar gegeven.

5. Naar aanleiding van een uit te voeren woonstvaststelling in de (...) te (...) troffen de politiediensten S. J. op 26 februari 2019 aan. Vermits hij stond geseind als te verhoren persoon, arriveerde S. J. om 14u45 op het bureel. Er werd echter toen vastgesteld dat S. J. reeds op 13 september 2018 werd verhoord inzake de feiten in het kader van PV nr. GE..LA.069570/18 (inzake de mogelijke slagen en verwondingen ten aanzien van L. L.).

Op 13 september 2018 legde S. J. reeds een verklaring af waarbij hij ontkende L. L. ooit te hebben geslagen. Hij verklaarde dat hij hem nooit veel zag omdat hij steeds aan het werk was. Als hij L. L. zag, stelde hij vast dat L. L. veel dronk en daarom ook zo vaak viel met verwondingen als gevolg. Hij antwoordde negatief op de vraag of hij met L. L. al eens naar

het ziekenhuis was geweest. S. J. vroeg zich hierbij af waarom hij diende mee te gaan en dat L. L. dat toch alleen kon. Hij verklaarde eveneens dat L. L. groot genoeg was om alle papieren in orde te maken. Later verklaarde dat hij alles in orde zou maken om L. L. te helpen.

Verder verklaarde hij nog:

"U deelt mij mee dat u uit verder onderzoek te weten bent gekomen dat L. L. slagen zou krijgen van mij, dat hij mijn slaaf zou zijn en allerlei zaken moet opknappen voor mij. Ik blijf erbij 100% dat ik hem niet sla en schop. L. L. is niet bang van mij. U vraagt mij waar hij slaapt in de woning. Soms slaapt hij op het eerste, soms op het tweede, soms eens ergens anders. U vraagt mij of hij in de kelder dient te slapen. Nee, alstublieft zeg."

Gelet op dit verhoor dat eerder had plaats gevonden, werd S. J. op 26 februari 2019 ontseind.

6. Op 12 april 2019 werden de politiediensten opgeroepen om zich te begeven naar het tankstation L., gelegen aan de (...) te Gent, alwaar de bediende wenste te melden dat zij zich ongerust maakte over een man. Zij verklaarde onder andere:

"Vandaag kwam een man met een bestelwagen tanken in (...) gelegen (...) rond 11:30 uur. De bestelwagen heeft de nummerplaat (...) met opschrift APS all professional Service. Eén man is bestuurder. Een tweede man komt telkens uit de laadruimte. De eerste man tankt en de 2de komt binnen betalen. Altijd cash. De 2de man heeft telkens verwondingen alsof hij geslagen wordt. Soms een bloedende en/of gapende hoofdwonde, blauw oog, verwondingen in het aangezicht in het algemeen, ... De man is steeds onverzorgd. De bestuurder komt nooit binnen. Na het betalen gaat de 2de man terug buiten en gaat hij terug vanachter (laadruimte) in de camionette gaan zitten. Ikzelf en mijn collega hebben dit al een 6-7 tal keer gezien. Dit is telkens met 2-3 weken tussen. Het zijn telkens dezelfde mannen. Telkens speelt hetzelfde zich af. Ik heb de gewonde man er al eens over aangesproken. Hij spreekt niet zo goed Nederlands. Het is volgens mij een Turk of Bulgaar. Hij probeert ons dat altijd te vertellen dat hij gevallen is op een moment dat hij gedronken had. Ik heb hem al twee keer aangesproken. Hij lijkt alsof hij er niet durft over praten. Er is camerabewaking. Ik zal de beelden bewaren. Vandaag had de man een gekwetst en bebloede wenkbrauw. Hij had ook blauw aan de kaak. Voor de rest heb ik de beide personen nog nooit gezien. Ik wou dit melden maar wens er verder niks mee te maken te hebben."

Camerabeelden, waarop D. F. en L. L. te zien zijn, werden gevoegd aan het proces-verbaal.

7. Ondertussen had V. D. E. L. nog een mailbericht verzonden aan de politie waarin zij meldde dat L. L. dagelijks zou worden mishandeld.

Naar aanleiding van verscheidene (nieuwe) klachten over de familie van S. J. werd er op 29 september 2019 overgegaan tot een buurtonderzoek. Buurtbewoners hadden immers opnieuw gemeld dat L. L. nog steeds geslagen zou worden en dat er nog personen zouden verblijven op het adres (...) te (...) die onterend zouden worden behandeld. Zo zouden deze personen hun behoefte moeten doen in de (...) in de struiken langs een zandwegje en hebben de burens vastgesteld dat ze uit de vuilnisbakken van de supermarkt etensresten

halen.

De politie wenste L. L. opnieuw te verhoren als slachtoffer en is hierbij omzichtig te werk gegaan (PV nr. GE..LA.077359/2019 d.d. 2 oktober 2019):

"(...) Gezien de precaire (woon)situatie van L. L. willen wij betrokkene treffen op een moment waarbij hij alleen rondloopt omdat wij verwachten dat betrokkene ons weinig zal vertellen gezien hij schrik heeft voor de gevolgen. L. L. reageert heel onderdanig wanneer hij bij D. F. en zijn zoon S. J. is, durft onze diensten niet aan te kijken of te reageren op de gestelde vragen. Dit hebben wij bij eerdere verhoren vastgesteld.

Het is voor ons duidelijk dat L. L. niet vrij kan/wil/durft te spreken wanneer D. F. of S. J. in de buurt is.

Op verscheidene momenten tussen april 2019 en september 2019 begeven zowel opsteller als de buurtinspecteur zich in de buurt van de (...) te (...) in de hoop het slachtoffer op de openbare weg aan te treffen, maar zonder resultaat.

Via buurtbewoners vernemen we dat hij niet vaak alleen rondloopt en dat er geen "vaste momenten" zijn waarop hij de woning verlaat. (...)"

De politiediensten deden tijdens hun buurtonderzoek volgende vaststellingen :

"(...) Tijdens ons buurtonderzoek zien wij een voor ons nog onbekende persoon uit de woning komen die naar de (...) wandelt.

Hij gaat in de struiken zitten waar ze hun behoefte dienen te doen. We wachten af tot de man zijn behoefte gedaan heeft en spreken hem aan.

Hij is de Nederlandse taal niet machtig en wij kunnen via google translate vermoeden dat hij ook de Bulgaarse taal spreekt, net als L. L..

De man geeft ons een verwarde en angstige indruk. Hij heeft geen documenten bij zich.

Collega's komen de man ophalen om over te brengen ten burele om aldaar met behulp van een tolk de identiteit en levensomstandigheden te achterhalen.

Opsteller begeeft zich vervolgens met collega inspecteur I. G. naar ons anoniem dienstvoertuig dat geparkeerd staat ter hoogte van de parking van de A., schuinover de woning van de familie S. Wij zien D. F. aankomen met een bestelwagen en zich parkeren. L. L. staat achter het voertuig en begeleid D. F. om te parkeren. Wij gaan in ons voertuig zitten en bekijken de situatie.

Wij zien L. L. langs de schuifdeur de bestelwagen instappen, gevolgd door D. F. (sic) die wij plots met een ijzeren staaf zien inslaan op L. L.. L. L. staat in een foetushouding.

Wij begeven ons naar de bestelwagen en maken ons kenbaar en laten de situatie ophouden. (...)"

Ten gevolge van deze vaststellingen werd L. L. mee naar het bureel genomen, om te kunnen overgaan tot een verhoor, net zoals D. D., die als persoon werd geïdentificeerd die zijn behoefte in de struiken in de (...) deed. Beide slachtoffers werden later opgenomen op de spoeddienst van het J. P.-ziekenhuis, alwaar zij de nacht hebben doorgebracht.

D. F. werd omstreeks 12u05 van zijn vrijheid beroofd en werd later verhoord.

8. In navolging van deze vaststellingen werd een buurtbewoner, P. M., verhoord op 29

september 2019 die het volgende verklaarde :

"Ik wens een verklaring af te leggen in verband met mijn overburen. De familie die op de hoek (...) met (...) wonen, zorgen al jaren voor overlast.

Er was lange tijd 1 slaaf maar nu zijn er 3 slaven. Vorige week zagen we er één van die slaven met een grote wonde in zijn aangezicht. 2 weken geleden was diezelfde slaaf helemaal toegetakeld.

Hij had toen een blauw oog en een blauwe kaak.

Ik heb ze ook eten zien zoeken in de vuilbakken van de S. hier verder op de (...). Hun behoeftes doen ze in de (...) op een stuk gras gelegen en de inrit van de parkeergarages.

Hun vuilzakken zetten ze hier ook zomaar in de omringende straten.

Vroeger deden ze nog de moeite om hun vuilzakken verder te storten maar nu is het gewoon aan de overkant van hun woning of in de (...)."

9. L. L. werd op 29 september 2019 verhoord, waarbij hij een andere verklaring aflegde in vergelijking met zijn eerder verhoor van 13 september 2018. Hij verklaarde onder andere het volgende :

"(...) Ik woon waar ik iets vind.

Ik slaap waar ik het vind.

Ik heb niet echt iets vast.

(...) Ik ben ongeveer 3 à 4 jaar in België.

(...) Ik ken D. F. van op de markt. Op de markt aan het centrum. Ik kan niet meer zeggen hoe lang ik hem al ken. Ongeveer 4 maand geleden.

F. is de turkse roepnaam van D. F..

U zegt mij dat ik daar al langer verblijf omdat u mij al vaak gezien hebt. Ik zeg hierop ja een maand of 7. Ik weet het echt niet meer.

(...) U zegt mij dat u gezien heeft dat hij mij heeft geslagen. Ik weet dat ik dan niet meer kan liegen. Hij heeft mij geslagen. Hij heeft mij geslagen net zoals jullie dat gezien hebben.

Het was niet de eerste keer. Ik ben bang.

Ik weet niet hoe ik bij D. F. terecht ben gekomen. Ze hadden mij gezegd dat ik bij hem kon gaan om te vragen achter werk. Dat hij werk zou geven. Dan is er pech gebeurd.

Ik heb een fout gemaakt door bij hem te gaan werken. Ik heb soms gewerkt en hij heeft mij soms betaald. Ik heb tegels bij hem thuis gelegd en ik heb 100 euro gekregen. De laatste tijd moet ik de woning kuisen waar zij wonen. Daar kreeg ik niets voor. Ik slaap soms bij D. F.. Ik slaap dan op de grond. In de inkomhal. Zijn gezin is dan ook aanwezig in de woning zijn vrouw en zijn kinderen.

Ik krijg alle eten dat ik wil.

U zegt mij dat u vernomen heeft dat ik in de vuilbak kijk van de supermarkt 's'. Ik zoek daar niet voor eten maar ik kwam daar vuilnis brengen.

U heeft gezien dat D. F. mij geslagen heeft in de koffer van zijn bestelwagen met een metalen staaf. Dat is inderdaad gebeurd. Ik moest deze staaf in een doos plaatsen en dat heb ik niet gedaan. Toen heeft hij de staaf opgenomen en is er gebeurd wat jullie gezien hebben.

Ik weet niet waarom hij mij slaat. Moest ik het weten dat zou ik het u vertellen. Ik krijg soms geld van D. F. en S. J..

Ik ga inderdaad soms naar de parking om daar mijn behoefte te doen. Ik ga ook soms bij de woning waar het gezin van D. F. woont.

Ze zeggen dat ik nergens naartoe mag gaan en ze roepen dan op mij. Ik mag niet weg omdat ik geen document heb. Zij gebruiken dat tegen mij.

(...) Hij heeft mij met de staaf niet geraakt op mijn rug. Ik toon u mijn rug op uw vraag. Mijn rug staat vof met littekens. Het is inderdaad niet de eerste keer. Die littekens zijn nog van in Bulgarije.

(...) Het enige wat ik wil is niet terugkeren naar daar.

(...) Als ik hier nu buiten kom, heb ik schrik dat iemand van zijn familie mij zou zien. Zij gaan mij terugbrengen naar de plaats waar ik helemaal niet wil zijn. Ze gaan mij vinden. Ik weet niet wat ze zouden doen.

Ik heb de vorige keer verklaard dat het niet waar was. Puur uit schrik. Ik ben bang.

Ik zit er al 7 of 8 maanden. U zegt mij dat u mij al een jaar of 2 ziet rond het huis van D. F.. Ik ga er altijd vragen of ze werk hebben voor mij. Als hij mij ziet dan roept hij mij ook. Mocht ik geld hebben, was ik al lang weg.

(...) Ik wil jullie alles vertellen wat er gebeurd is als ik zeker ben dat ik hem nooit meer moet zien. Ik heb echt schrik. Alles wat jullie denken wat er gebeurd is, is waar. Ik krijg veel slagen.

(...) Elk dag wordt het slechter en slechter bij D. F..

S. J. zie ik niet veel. Het grootste probleem is D. F..

Bijvoorbeeld moet ik iets doen, en doordat ik wat trager van begrip ben begint D. F. altijd te roepen tegen mij. Dan duwt mij altijd hard. Ik val dan altijd op de grond. Daardoor heb ik al die verwondingen die je bij mij ziet.

(...) Het is echt slecht bij D. F.. Hij duwt mij en slaat mij vaak. Ik krijg wel eten maar het is altijd de overschot."

10. Ook D. D. werd verhoord op 29 september 2019 waarbij hij onder andere het volgende verklaarde :

"(...) Ik woon bij D. F. op de (...).

Wij zijn kennis van in Bulgarije. Ik ken hem al 2 a 3 jaar. Ik heb hem leren kennen via iemand anders.

(...) Ik ben naar België gekomen voor mijn ogen.

D. F. heeft gezegd dat de zorgen voor zieke mensen goed was in België en dat ik beter naar België kon komen. D. F. heeft de reis gesponsord. D. F. heeft mij alles telefonisch doorgegeven waar en wanneer ik moest zijn om af te komen naar België. Ik kan u niet meer zeggen met welk telefoonnummer dat was want mijn gsm is verdwenen sinds ik hier in België ben. Ik denk dat deze samen met mijn documenten gestolen werd. We zijn naar België gekomen met de minibus. D. F. was niet de chauffeur van de minibus. De man die ons naar België heeft gebracht, heeft mij rechtstreeks afgezet bij D. F. thuis. Er zaten nog andere mensen op de minibus maar hoeveel, dat heb ik niet gezien. D. F. heeft het geld aan mij voorgeschoten. Ik moet het geld terug betalen. Hoeveel dit bedrag is, is nog niet ter sprake gekomen. Ik moet voor hem gratis werken zolang mijn schuld aan hem is afbetaald. Hoelang dit is weet ik niet. Hij is mij beginnen helpen met mijn documenten om er zo voor te kunnen zorgen dat ik naar een oogarts kon gaan. Ik heb cataract aan mijn ogen. Ik kan zelf niet voor mijn documenten zorgen aangezien ik er niks van ken. Ik heb eens met D. F. besproken wat ik nu moet doen om mijn documenten terug te krijgen maar D. F. heeft niks gedaan.

Ik woon nu ongeveer 5 maanden in België

Ik slaap bij D. F. thuis in zijn woning.

Ik slaap in de inkomhal op de gelijkvloers van de woning op een matje. Ik heb een kussen en

als deken gebruik ik een peignoir.

Ik slaap daar alleen. De andere man waarmee ik samen door de politie ben meegenomen slaapt daar ook altijd. De familie van D. F. noemt deze man I. (L. L.). Deze man slaapt in een andere ruimte. Ik weet niet in welke ruimte maar het is niet in de kelder.

Ik help D. F. mee met wat ik kan. Ik kuis de woning in (...) en doe afval weg. Ik steek alles in vuilniszakken en breng dat dan te voet weg. Dit gooi ik dan in de container van de winkel. Dit is om de 2 dagen. Ik moet dat doen van D. F.. Verder kan ik niet veel taakjes doen door mijn ogen omdat ik niet goed zie.

Voor de taken die ik doe krijg ik geen geld. Hij heeft (sic) mij eten in ruil. Ik eet wat de familie eet. Alleen mag ik niet bij hen aan tafel zitten maar moet ik dat opeten beneden in de ruimte waar ik slaap.

D. F. heeft mij nog nooit geslagen of boos geweest op mij. Ik heb ook nog nooit gezien dat hij de andere man waarmee ik ben binnengebracht, heeft geslagen.

Ik kan mij niet douchen of een bad nemen. Ik was mij wat oppervlakkig buiten op het terras aan de buitenkraan.

Ik mag enkel beneden. Boven ben ik nooit geweest. Ik heb daar ook niks te zoeken. Er is niet echt een beperking op naar buiten gaan maar zeker sinds mijn documenten gestolen zijn durf ik niet zo goed buiten. D. F. heeft mij beloofd om mij te helpen om aan nieuwe documenten te geraken. Dit doet hij niet en in tussentijd durf ik niet naar buiten.

Er is een toilet beneden maar deze werkt meestal niet. Het is niet echt verboden om het toilet in het huis te gebruiken maar D. F. heeft gezegd dat het niet wenselijk is dat ik deze gebruik. Ik durf deze soms eens te gebruiken maar enkel als D. F. weg is.

(...) Ik ben echt naar België gekomen om geholpen te worden voor mijn ogen, D. F. heeft mij dit beloofd toen ik nog in Bulgarije woonde. Mocht hij mij dit niet beloofd hebben, was ik nooit naar België gekomen.

(...) Ik voel me niet echt uitgebuit maar ik begrijp niet waarom het zolang duurt voor D. F. mij kan helpen aan mijn documenten en aan een consultatie bij de dokter. D. F. zegt dat hij mijn verblijfsdocumenten heeft aangevraagd. Ik vroeg hem of ik niet mee moest naar de bevolking en D. F. zei dat dit niet nodig was. Ik geloof nog steeds dat D. F. het goed voor heeft met mij.

(...) Ik heb S. J. enkele malen gezien want hij woont daar met zijn gezin. Soms spreekt hij eens tegen mij. Gewoon goedendag en voor de rest niks.

Soms werk ik ook in de discotheek van S. J.. Ik moet daar kuisen, de vuilnis bij elkaar vegen en de tafels goed zetten. Elk weekend moet ik dat doen wanneer het mij gevraagd word (sic). S. J. brengt mij dan naar daar en terug.

U vraagt of mij of er nog andere mensen in het huis verblijven die leven zoals L. L. en ikzelf. Dit is niet zo. Wij zijn maar met twee.

L. L. ken ik wel van zien maar goed kennen we elkaar niet. We zijn wel veel samen maar praten niet met elkaar."

11. D. F. werd gearresteerd op 29 september 2019 en werd eveneens die dag verhoord. Hij verklaarde onder andere dat L. L. bij hem en zijn zoon, S. J., inwoonde en hij voor de hond zorgt. Hij verklaarde dat L. L. zonder hem naar België is gekomen en hij hem onderdak heeft aangeboden. Hij verklaarde tevens dat L. L. nooit voor hem heeft gewerkt. Hij stelde dat L. L. bij hen in de woonkamer op het gelijkvloers woonde, waar hij een bedje had. L. L. zou eten wat zij eten, maar hij zou wel apart beneden eten. Een badkamer was er niet voor L. L. omdat deze boven was en hij niet van water zou houden. Hij zou zich af en toe wassen in de pitazaak op de (...).

Wat betreft de feiten van 29 september 2019 verklaarde D. F. het volgende :

"U vraagt mij wat ik kan vertellen over de feiten die u vandaag heeft gezien in de koffer van mijn bestelwagen. Ik kan hierop het volgende verklaren:

Wij zijn vandaag naar de markt geweest en wij zijn teruggekeerd. Er was geen plaats voor mij om te parkeren. Ik stopte de minibus op de hoofdweg en achter mij staat er een auto. Ik vroeg aan L. L. om uit te stappen of ik niet tegen de auto zou rijden. Hij deed teken dat ik mocht verder achteruitrijden en hij zei stop. Ik stapte uit de auto en zag dat er nog veel plaats was. Ik vroeg waarom hij mij zo vroeg al deed stoppen. Ik heb de bestelwagen opgedaan. Wij hadden een grote kriek gekocht op de markt. Ik vroeg om de kriek in een doosje te zetten omdat deze bewoog in de kofferbak en dit steeds lawaai maakte. Maar hij had er iets verkeerd mee gedaan waardoor hij de bumper al had geraakt. Ik vroeg dan waarom hij die niet gewoon in de doos had gezet. Hij zei dat het te zwaar was. Ik heb hem toen opgenomen en gevraagd om te helpen. Ik werd toen kwaad op hem. Ik had een deel van de kriek nog vast, daarmee heb ik niet op hem geslagen maar op de grond van de minibus. Ik heb hem ook niet geduwd. Ik heb dit gedaan omdat ik kwaad was. Ik heb 100 keer hetzelfde gezegd tegen hem. Ik wou hem geen schrik aanjagen. Ik heb puur uit frustratie op de grond geslagen. De staaf was een deel van de kriek.

U zegt mij dat u en uw collega gezien hebben dat wij hem geslagen hebben. Ik heb dat niet gedaan. Het leek misschien voor jullie alsof ik hem sloeg. Ik heb hem niet geslagen. Vraag het maar aan hem.

U zegt mij dat hij in foetushouding op de grond lag van de minibus. Hij probeerde zich waarschijnlijk af te weren en daardoor denken jullie dat ik hem geslagen heb. Ik heb twee keer op de grond van de bestelwagen geslagen.

Zelfs als hij met de hond gaat wandelen trekt die hem op de grond. Hij heeft altijd schrik en denkt dat ik hem ga slaan. Hij is gewoon zo. Ik heb hem nog nooit geslagen. Ik heb hem nog nooit een duw gegeven. Hij valt als hij dronken is.

Ik weet niets over zijn verwondingen. Hij is geen klein kind. Ik kan er niet achterlopen. Hij kan lezen en schrijven en is verstandig genoeg.

(...) Ik heb hem niet geslagen of bedreigd.

(...) U deelt mij mede dat L. L. verklaart heeft dat hij wel degelijk geslagen wordt door mij. Ik ontken dit volledig.

(...) U vraagt mij waarom ik bij jullie tussenkomst gezegd heb dat het "voor spelen was", als ik uit agressie tegen de bodem van de bestelwagen heb geslagen.

Het kwam in mij op om dat te zeggen. Het is een belachelijk iemand, hij is gewoon zo. Ik heb echt niets gedaan. Daarom dat ik geen advocaat nodig heb.

(...) Ik ben geen agressieve persoon."

Over D. D. verklaarde D. F. dat hij samen met hem naar België is gekomen teneinde hem te helpen met zijn cataract. Hij kon D. D. niet verder helpen omdat hij zijn documenten kwijt zou zijn. Hij zou soms bij hem thuis slapen. D. F. verklaarde verder dat D. D. bij hen naar het toilet kon gaan en hij af en toe de plaats waar hij sliep, poetste.

12. Op 30 september 2019 stelde het arbeidsauditoraat een vordering in bij de onderzoeksrechter tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek. De onderzoeksrechter ondervroeg D. F. op 30 september 2019, waarbij hij zijn verklaring afgelegd aan de

politiediensten bevestigde. Na dit verhoor besloot de onderzoeksrechter dat D. F. aangehouden bleef en diende te worden overgebracht naar de gevangenis.

Gelet op de betaling van een borgsom op 21 oktober 2019, werd D. F. in vrijheid gesteld op 21 oktober 2019.

13. Op instructie van de onderzoeksrechter werd L. L. op 1 oktober 2019 nogmaals verhoord, waarbij hij onder andere verklaarde dat, telkens als hij iets zegt, hij schrik heeft. Hij verklaarde dat *"de mensen waarbij hij door de politiediensten werd aangetroffen"* aan de opvang personen kwamen ronselen om te komen werken. Zij hebben hem dan uiteindelijk in de woning van D. F. ondergebracht. Hij zou volgens hen veel geld verdienen. L. L. diende mee te helpen door met een borstel te kuisen, te veegen. Telkens als er iets gedaan moest worden, riepen ze hem en moest hij dat doen. Hij hielp bij hen thuis, kreeg eten van hen, maar geen geld. Zo moest hij 's morgens in de gang veegen. In de kamers en de wasplaats mocht hij niet binnen komen. Hij diende de trappen en de gang te dweilen. Soms diende hij eveneens de velgen van de auto te kuisen. Soms kreeg hij eens 50 euro en dan dagen niets. Het geld dat hij af en toe kreeg, stond niet in verhouding met datgene wat hij diende te doen. L. L. verklaarde dat ze hem soms sloegen zonder enige reden. Hij stelde dat hij een hele dag in een kamertje naast de gang diende te blijven, waar niets was. Er stond één heel klein bed waar aanvankelijk een klein matrasje op lag, maar wat hij weg diende te doen omdat het stonk. Hij sliep op het hout zonder deken. Hij had eerst kledij, maar die werd weggesmeten. Naast een klein tafeltje waaraan L. L. kon eten, was er niets in de kamer. Er was evenmin verwarming. In een klein keukentje kon hij enkel koud water nemen. Hij kon zich niet opwarmen. Zij gaven L. L. de overschot van hun eten en wat water. Er was ooit een toilet, maar toen dit verstopt geraakte, moest hij naar het park gaan om naar het toilet te gaan. L. L. verklaarde dat hij buiten D. F. geen contact had met de rest van het gezin. Zij woonden op de eerste verdieping, waar hij echter niet mocht komen omdat hij zou stinken. Hij verklaarde dat hij schrik had van S. J., maar dat hij hem niet echt sloeg. D. F. sloeg hem wel, soms krijste hij tegen L. L. en duwde hij L. L.. Telkens wanneer D. F. boos was op zijn gezin, reageerde hij dit af op L. L., zo goed als dagelijks. Hij sloeg met zijn vuisten op zijn armen, zijn rug en zijn gezicht. Hij verklaarde tevens dat hij soms ergens naartoe mocht gaan en ze hem buiten lieten, maar dat ze hem altijd terug gingen zoeken en hem terugpakten. Als hij in de woning was, diende hij binnen te blijven. Als er niemand in de woning was, moest hij naar buiten omdat ze dachten dat hij ging stelen. Hij stelde dat D. F. hem hiermee testte door 10 euro op de grond te leggen. De meeste van zijn littekens kwamen van verwondingen hem toegebracht door D. F., die hem heel hard slaat met veel macht. Hij sloeg soms zo hard dat L. L. op de grond viel. Sommige andere verwondingen heeft hij zelf veroorzaakt. Hij werd niet verzorgd door D. F.. Toen hij in het verleden tegen de politie zei dat zijn verwondingen afkomstig waren van valpartijen en epilepsie was dit niet waar, maar waren ze afkomstig van D. F.. Wat betreft D. D. verklaarde L. L. dat hij hem af en toe zag, maar hem eigenlijk niet echt kende. Hij wist niet waar hij verbleef in het huis. Soms zat hij in zijn kamer, soms sliep hij daar dan ook op de grond naast de hond. Dit is 3 à 4 keer gebeurd. Er is immers weinig plaats. Hij verklaarde dat hij niet wist of D. D. ook voor D. F. werkte.

Ook D. D. werd op instructie van de onderzoeksrechter opnieuw verhoord op 1 oktober 2019. Hij verklaarde dat hij D. F. 4 jaar geleden had ontmoet in Bulgarije via een tussenpersoon uit (...). Toen hij met D. F. praatte over zijn ogen (cataract), zei D. F. hem dat

hij hem in België kon laten behandelen en dat hij hem hierbij zou kunnen helpen. Een vijftal maanden later is D. D. naar België gekomen, waar D. F. hem zou opwachten, wat hij ook heeft gedaan. Hij had hem ook beloofd om zijn best te doen om hem zo goed als mogelijk te helpen om zijn ogen te laten behandelen. Er werd echter nooit concreet afgesproken wat hij zou doen. Als tegenprestatie diende hij wel poetswerk te verrichten in de pitazaak van D. F.. D. D. diende te overnachten in de pitazaak op de eerste verdieping waar er een kamer, een keuken, een badkamer en een toilet was. Hij diende daar te kuisen (6 dagen van de 7) waarvoor hij 15 euro per week verdiende. Dit verminderde echter later naar 10 euro per week en uiteindelijk vroeg D. F. hem geld om bepaalde documenten te laten vertalen. Hij hield dit af van mijn loon. Uiteindelijk kreeg hij slechts geld om sigaretten te kopen. Na een maand daar te hebben verbleven en zijn zicht zo slecht was geworden, besloot D. F. om hem onder te brengen in zijn woning. Hij verklaarde dat in de pitazaak ook K. Y. werkte als chauffeur/koerier. Daarnaast ging D. D. ook 2 dagen in de week 2 à 3 uur per dag kuisen in de discotheek. Hij werd naar de discotheek gebracht door zijn baas, S. J.. Dit werk zat tevens in het loon van 15 euro dat hij in het begin kreeg. Hij kreeg tevens eten in de pitazaak. Hij verklaarde tevens dat hij zijn documenten bij D. F. heeft gelaten, omdat deze telkens zei dat hij bezig was met de vertaling van de documenten. Toen hij in de woning van D. F. verbleef, moest hij daar slapen op een tapijt dat lag op het gelijkvloers. Hij kon zich er niet wassen of naar het toilet gaan, omdat dit meestal verstopt was. Er was enkel koud water, kon er niet koken, maar D. F. gaf hem wel eten 1 of 2 keer per dag. Dit betrof de overschot van het eten wat D. F. boven had gegeten. D. D. bevestigde dat ook L. L. (gekend als I.) daar woonde en verbleef in dezelfde ruimte maar aan de andere kant. Ze spraken niet echt met elkaar, enkel over opdrachten, zoals goederen sorteren en opruimen. L. L. diende dezelfde taken uit te voeren als hij. Hij verklaarde dat D. F. of S. J. nooit agressief tegen hem waren geweest, noch heeft hij ooit gezien dat zij agressief waren tegen iemand anders.

14. In het kader van het gerechtelijk onderzoek werden eveneens P. M. en V. D. E. L., de buurtbewoners, opnieuw verhoord.

P. M. sprak in zijn eerste verhoor over 3 mannen die als slaven werden behandeld. Teneinde zekerheid te verkrijgen over de slachtoffers en hun identiteiten werden P. M. drie foto's van L. L., D. D. en K. Y. voorgelegd, met de vraag of de getuige deze personen herkent. P. M. herkende hen formeel als de drie slaven waarover hij het had in zijn eerste verhoor.

Over L. L. (foto 1), D. D. (foto 2), K. Y. (foto 3) en de verhouding met D. F. en S. J. verklaarde P. M. onder andere het volgende :

"(...) Vraag : wat kan u vertellen over de man op foto 1 ?

Dit is de man die er al het langst verblijft. Volgens mij toch zeker af een jaar of 5. Dit is ook de grootste sukkelaar van de drie. Hij moet altijd 's morgens vroeg gaan wandelen met de pitbull. Hij deed dan meestal ook zijn eigen behoefte op de openbare weg. In het begin was het zo dat hij gewoon urineerde in het rioolputje aan het trottoir. Er wordt vanalles in het rioolputje geloosd zoals frietvet. Ik heb hem nog aangesproken op dat urineren en vanaf dan ging hij urineren op de parking van het warenhuis rechtover de woning. Hij is onverzorgd. Ik heb de man ook al vuilniszakken zien wegbrengen. Ze steken de witte camionette 's avonds vol met zwarte vuilzakken. 's Morgens kan ik dan zien dat de camionette leeg is. Ik heb gezien dat ze vuilniszakken bij burens aan de overkant van de (...) zetten. Vuilniszakken die

vermoedelijk niet correct gevuld zijn want IV. laat ze staan. Ik heb gehoord dat ze ook vuilniszakken verderop in de wijk aan de (...) en de (...) zouden achterlaten maar dat heb ik zelf nog niet gezien. Als de man op foto 1 iets moet gaan dumpen is hij altijd alleen. Maar als hij iets moet gaan halen, bijvoorbeeld in de A., dan is hij altijd vergezeld door de opa die er woont. Ik heb gezien dat de man op foto 1 ook eten in de containers aan de L. en de S. aan het zoeken was. Ik zag dit vooral de laatste 2 jaar. Ik heb ook verschillende keren gezien dat hij meeding met de witte camionette C. met nummerplaat (...). Hij diende dan allerlei voorwerpen, zoals diepvriezers en frigo's, uit te laden uit de bestelwagen en naar het huis te brengen. Ik heb ook zeker af een keer of 3 a 4 gezien dat die man op de eerste foto in de camionette diende te slapen samen met de pitbull, ik vermoed dat hij dan in de camionette moest slapen omdat er iets in lag dat niet juist was. Dit is de laatste maanden wel geminderd heb ik de indruk, ik kijk ook niet continu natuurlijk dus ik kan u niet zeggen hoeveel keer dit daadwerkelijk plaatsgevonden heeft. Ik heb ook gezien dat de man op foto 1 de rolluiken aan het neerlaten was van een winkel in de (...). Ik zag dit toevallig en dacht toen ook dat deze winkel eigendom was van deze familie. De winkel ligt aan de rechterkant in de (...) als je uit de richting van de (...) komt.

(...)

De opa lijkt mij de peetvader. Het is duidelijk dat hij het voor het zeggen heeft en het geld heeft. Ik zag hem onlangs op de rommelmarkt goederen kopen en toen leek hij toch meer dan genoeg geld bij zich te hebben. De man vanop de eerste foto was er ook bij, om de spullen te dragen. Ik heb ook gehoord van de buurvrouw dat de peetvader zelf goudklompjes aan het verkopen was op de rommelmarkt. Soms stoppen er brommers die plasticzakje, vermoedelijk eten, komen brengen. Het zijn van die typische brommers met een bak achterop om eten rond te voeren. Ze komen ook maar alleen het eten afgeven en zijn weer weg.

Vraag: Hoe gedragen die familieleden zich ten opzichte van de man op foto 1.

Antwoord: Ze behandelen hem als een stuk vuil. Ze tonen geen respect voor hem. Ik heb één keer gezien dat de 'opa' aan het stampen en duwen was op de man omdat deze blijkbaar niet snel genoeg over het muurtje langzij de woning geraakte. Ik vermoed dat ze hun sleutels vergeten waren. Op uw vraag of ik verder ook fysiek agressief gedrag naar die man op foto 1 toe gezien heb, moet ik zeggen van niet. Ik heb hen nooit zien slaan. Ik heb wel gezien dat ze verbaal agressief zijn. Ik bedoel dan de opa en zijn zoon. Ik hoor hen regelmatig roepen en tieren zowel tegen de man op foto 1 als tegen de vrouwen die boven wonen.

(...)

Vraag: Wat kan u zeggen over de man op foto 2?

Antwoord: Deze man is er het minst lang denk ik. Ik kan niet juist zeggen wanneer hij toegekomen in de woning, (...). Ik heb deze man nog geen werkjes zien doen.

Vraag: Wat kan u zeggen over de man op foto 3?

Antwoord: De man op foto 3 zie ik toch sedert 1 a 1,5 jaar regelmatig. Ik heb hem nog niet zien sleuren met vuilniszakken, maar hij moet wel helpen met de camionette te laden en te lossen. Hij is onverzorgd en ik zie hem regelmatig de (...) ingaan, vermoedelijk om zijn behoefte te doen, maar verder kan ik niet veel zeggen over hem. Deze man mankt.

Vraag: Heeft u enig idee waar zij verblijven in het pand?

Antwoord: De kleinste, de man op foto 1, verblijft volgens mij in kelder. De andere twee verblijven volgens mij op het gelijkvloerse links achteraan in het pand. Ik denk dat de eerste man in de kelder verbleef omdat ik dit gezien heb door het keldergat. Nu hebben ze er een stuk aluminium overgelegd. Het is al lang geleden dat ik dit gezien heb. De hond - ik denk dat het nu een andere hond is - was altijd bij de man op foto 1."

Ook V. D. E. L. maakte zich eerder zorgen over L. L. en werd eveneens opnieuw verhoord. Ook zij kon verdere informatie verschaffen over L. L. (foto 1), D. D. (foto 2), K. Y. (foto 3) en de onderlinge verhouding tussen hen en D. F. en S. J.:

"(...) Wat ons het meest stoort is hun hond dat waar ze niet naar omkijken die in de kelder gestoken wordt, de slaaf die er zit en de kinderen worden volgens ons ook serieus geslagen. (...) De samenstelling van het gezin varieert enorm. De eerste zomer dat we er verbleven verbleef de vader er, de oudste struise man met een baard en de "slaaf". Die slaaf is er reeds van in begin, hij is heel smal en klein, je ziet aan zijn gezicht dat hij al heel vaak slagen heeft gekregen, draagt steeds slodderkledij, heeft grijzend uitdunnend halflang haar. Het was van in het begin moeilijk te zeggen hoeveel personen er echt wonen. De zoon hebben we er ook van in het begin gezien, hij is eigenlijk de jongere versie van de vader, dus ook vrij struis, baard, zwart kort haar. Het lijkt mij vooral deze persoon die de touwtjes daar in handen heeft en die de slaaf slaat. Hij slaat volgens mij de kinderen, dit horen wij door de muren van de woning. Soms is hij daar enkele weken niet, de laatste tijd is hij er heel vaak. De vader hebben hebben (sic) wij eigenlijk weinig problemen mee, dit is steeds vrij beleefd. Er is een kleine mollige vrouw met zwart, die iets jonger dan de "vader", maar jonger dan de "zoon". Ik vermoed ongeveer 40-50 jaar oud.

(...)

De zoon slaat de slaaf dit hebben we effectief al gezien op straat, hij slaat en hij schopt hem. De ramen van de woning zijn volledig afgeplakt dus je kan niet binnenkijken. De oudere vader heb ik de slaaf nog niet zien slaan. U toont mij enkele foto's:

De eerste foto: *herken ik als "de slaaf", hij moet wekelijks met een versleten kinderwagen vol met vuilniszakken sluikstorten in de container van de Sm. op de (...) en in de (...) in het park, goederen uit de bestelwagen in- en uitladen soms zijn dit TV's, soms de hond, allerlei dozen met goederen, hij moet ook vanalles kuisen en poetsen, mee naar de winkel gaan en zware zakken dragen, echt gelijk een slaaf alles doen voor hen. Hij krijgt heel veel slagen, hij loopt steeds rond met vodden aan, soms zelfs kleren van een vrouw. Het is heel pijnlijk om deze man zo elke dag te zien en ik maak mij er echt zorgen om. Ik heb vooral gezien dat de zoon hem geschopt heeft, maar aan zijn verwondingen te zien is het duidelijk dat hij ook slagen krijgt. Hij moet ook steeds met de pitbull gaan wandelen, die man kan de hond met moeite houden. De hond draagt steeds een muilkorf en hangt aan een ijzeren ketting. Hij heeft geen zakjes om de uitwerpselen van de hond op te kuisen dus alles blijft op straat liggen. Ik denk dat de hond in de kelder wordt gestoken, wij horen hem blaffen als we voorbij de woning passeren, ik hoor hem dan van verder op het gelijkvloers blaffen. Ik denk dat de slaaf op het gelijkvloers verblijft, ik heb hem nooit boven gezien. Ik weet niet of er effectief een kelder is. Ik denk wel dat er 1 is want vanaf onze woning zien wij licht branden door een rooster aan de gevel van de woning welke zich onder het gelijkvloers bevindt. Ik heb er geen weet van of er effectief mensen in de kelder zouden verblijven. Misschien weet één van de onze burens dit, ik ken zijn naam niet, hij woont wat verder bij ons in de straat, misschien dat onze overbuur hem kent. De slaaf moet de deur opendoen als de zoon 's nachts op de deur klopt, ik ben eens 's avonds eens gaan kloppen en het was de slaaf die deur opendeed, hij stond heel ineengedoken en verkrampd achter de deur, ik zag heel veel angst in zijn ogen, hij schrok, hij sprak niets. De slaaf gaat ook eten uit de container van Sm. halen, mijn man heeft dit effectief al gezien. Hij krijgt wellicht geen eten, terwijl dat de familie heel dik is. Ik denk dat de slaaf ook bijna niet kan slapen, hij moet steeds paraat zijn voor de familie en alles doen.*

Hij mag niet naar het toilet gaan, hij gaat vaak aan de A. plassen. Je ziet aan zijn gedragingen dat hij volledig onderdanig is en alles doet voor de zoon, wellicht omdat hij anders slagen zou krijgen. De vader heb ik nooit zien roepen tegen de slaaf, of zien schoppen naar de slaaf. Ik heb wel al gezien dat hij zware zakken moest dragen voor de vader. Ik denk niet dat de vader zo agressief als de zoon is. Ik denk dat de slaaf "I." (L. L.) heet, omdat ik steeds die naam hoor roepen als ze voor de deur staan om de deur te openen. De slaaf is steeds beneden te zien, nooit boven, die mag daar volgens mij niet komen.

De tweede foto: *ik heb deze persoon daar ook al gezien, maar eerder met periodes, ik weet niet of hij er effectief verblijft. Ik zie hem daar ook al even. Hij is er vaak samen met de persoon op foto 3. Hij staat dikwijls samen met de man op foto 3 voor het huis alsof hij de wacht houdt of ze op iemand wachten. Ik denk ook dat ze er moeten zijn voor als ze nodig zijn maar dat ze verder ook niet echt in de woning binnen mogen. Hij of de persoon op foto 3 rijdt met een oude grijze auto met 5 deuren, type T. C., ik zag die dikwijls bij ons in de straat in de koffer konden we dan een bevroren rol pittavlees zien liggen. Hij helpt ook mee met de bestelwagen in- en uitladen. Deze persoon heb ik nooit slagen of schoppen zien krijgen. Hij ziet er ook nooit gehavend uit, het is duidelijk dat de eerste persoon de boksbal is.*

De derde foto: *herken ik ook als een persoon die in de woning verblijft, die gaat steeds naar garageboxen in de (...) en het (...) van de (...) zijn behoeften doen, het ligt er vol met stoelgang met wc-papier en keukenrol. Mijn man heeft hem daar af effectief zien zijn behoeften doen. De laatste tijd zie ik die daar echt vaak, ongeveer de laatste zes maanden. Ik denk dat hij daar ook verblijft, gezien hij daar zijn behoeften doet. Hij staat daar vaak aan de gevel voor de woning "op wacht" hij moet ook de bestelwagen in en uitladen, ik heb hem ook al zien wandelen met de kinderen en jonge meisjes. Ik denk niet dat er nog andere mensen verblijven zoals de mensen op de foto. (...)"*

15. Ondertussen kon de politie overgaan tot identificatie van het derde slachtoffer, met name K. Y., die reeds in het verleden (op 12 januari 2019) door de politiediensten werd aangetroffen als bestuurder van het voertuig met nummerplaat (...), ingeschreven op naam van CommV A..

Er werd toen een proces-verbaal opgesteld (PV nr. GE.69.LA.002811/2019) voor niet-aangegeven arbeid/zwartwerk. De heer K. Y. was een levering aan het afhandelen van de pizzeria van S. J. (zonder dat K. Y. ooit Dimona werd aangemeld voor de CommV A. of de CVOA M.), beschikte niet over een geldig rijbewijs op het moment van de controle en kon evenmin geldige identiteitsdocumenten of verblijfsdocumenten voorleggen.

Tijdens deze controle op 12 januari 2019 dook S. J. op, waarbij hij stelde dat K. Y. bij hem zou verblijven op het adres (...) te (...) en hier op vakantie zou zijn in ons land. K. Y. zou als zelfstandige werken voor de zaak P. P. K. L. S., waarvan S. J. enkele documenten bezorgde, doch K. Y. wist hier zelf niets van wanneer de politie hem dit probeerde uit te leggen.

Uit verder onderzoek naar de onderneming CommV A. (met ondernemingsnummer (...) en maatschappelijke zetel gevestigd te (...) te (...)) is gebleken dat deze onderneming twee vestigingen heeft, nl. enerzijds P. P. V. (gelegen te (...) te (...)) en anderzijds U. L. C. (gelegen te (...) te (...)). De zaakvoester is D. Y., echtgenote van D. F. en moeder van S. J.. D. Y. heeft 30 aandelen op 100, de andere 70 aandelen zijn van G. Y. die tevens vennoot is in de vennootschap.

Volgens het Belgisch Staatsblad zijn er geen andere vennoten, dus ook niet S. J.. Er werden nooit werknemers voor deze vennootschap aangemeld in Dimona.

Op het adres (...) is eveneens een onderneming CVOA S. actief waarbij S. J. één van de bestuurders is.

Later onderzoek heeft uitgewezen dat S. J. (samen met drie andere personen) eveneens bestuurder was van de CVOA M. (met KBO-nummer (...)). Deze vennootschap werd vereffend op 18 december 2018. Bij de politiecontrole op 12 januari 2019, waar K. Y. werd tegengehouden, werden toetredingsdocumenten van K. Y. als bestuurder tot deze CVOA M. gevonden, met inschrijving in het aandelenboek op 26 juni 2018, doch inzake deze benoeming van K. Y. als werkend vennoot en bestuurder van deze vennootschap is niets terug te vinden in het Belgisch Staatsblad, noch in het vennootschapsdossier. Deze controle (op 12 januari 2019) vond trouwens plaats op het moment dat de vennootschap reeds was ontbonden op 18 december 2018.

Uit een onderzoek door de politiediensten op 18 oktober 2019 naar de verscheidene functies van de familieleden van het gezin S. werd het volgende opgemerkt:

"-Uit bovenstaande informatie blijkt dat de betrokkenen verschillende vennootschappen oprichten welke frequent failliet of in vereffening gaan. Telkens worden dezelfde activiteiten verricht op dezelfde locaties, met name een pittabar, café, winkel en bouwwerkzaamheden. Er wordt regelmatig gewisseld van bestuurder in de loop der jaren. Daarbij worden er heel vaak verschillende mensen afkomstig uit Bulgarije, zonder inschrijvingsadres in België, aangesteld als vennoot of bestuurder. Vaak komen deze mensen opnieuw terug in de verschillende vennootschappen. Het valt daarbij op dat deze personen dikwijls afkomstig zijn uit Ruse, Bulgarije, dit betreft dezelfde stad vanwaar D. F. en zijn familie afkomstig zijn. Daarnaast valt het nog op dat deze Bulgaren verblijven op het adres (...) of (...), waar de pittazaken gelegen zijn, (...) en/of (...).

In het verleden vond er reeds een onderzoek huisjesmelkerij lastens S. J. plaats inzake verschillende Bulgaren die op het adres (...) verbleven, waar S. J. toen kamers onderverhuurde. Wij verwijzen hiervoor naar de aanvankelijke akte GE.55.LA.058882/2017. (...) Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat D. Y. en S. J. geen moeite wensen te doen om ons het aandelenregister voor te leggen, zij geven in ieder geval zeer weinig medewerking om dit mogelijk te maken terwijl het in hun eigen belang is dat zij deze kunnen voorleggen aan onze diensten om aan te tonen wie er effectief werkend vennoot was binnen de vennootschappen."

16. Er vonden huiszoekingen plaats op 3 oktober 2019 op de adressen (...) te (...) en (...) te (...).

De politiediensten gaven volgende vaststellingen weer, met betrekking tot de huiszoeking in het pand gelegen te (...) in Gent, relevant aan het dossier en rekening houdende met de verklaringen van de slachtoffers en de getuigen :

"++ aanwezigheid van de hond zoals aangegeven door de slachtoffers, zijn eetbank staat ook

achter de toonbank

++ volgens slachtoffer L. L.

- *de slaapbank welke zich achter de voormalige toonbank bevindt*
- *de aanwezigheid van een tafeltje waar hij kon eten*
- *het kleine keukentje waar hij zich kon wassen (0.2)*
- *enkel koud water*
- *het kleine terrasje/koertje (0.3)*
- *het verstopt toilet*

++ volgens slachtoffer D. D.

- *de tapijten waarop hij moest slapen*
- *gebuikt een peignoir om hem toe te dekken (waarschijnlijk het fleece deken met mouwen)*
- *de aanwezigheid van een klein tafeltje*
- *hij had geen bed maar een tapijt*
- *geen badkamer, verstopt toilet*
- *enkel koud water*
- *hij kon er niet koken.*

++ volgens de getuige V. D. E. L. werd afval met een kinderwagen weggebracht."

Een fotodossier werd gevoegd bij dit proces-verbaal. Uit het fotodossier blijkt dat de bovenverdiepingen van de woning goed zijn uitgerust en van alle modern comfort zijn voorzien. Op het gelijkvloers is niet in meubilair voor een normale bewoning voorzien. Evenmin is er op het gelijkvloers ingericht sanitair, er is geen bruikbaar toilet en geen normale wasvoorziening.

Op het adres (...) te (...) werden er spullen van D. D., H. A. B., D. S. V., H. E. E. en N. N. aangetroffen. Tevens werd overgegaan tot zoeking van de wagen van S. J. (F. F. met nummerplaat (...)). In deze wagen werd onder andere een aangetekende ingebrekestelling van Engie E. op naam van K. Y. aangetroffen.

Naar aanleiding van deze huiszoekingen werd de arrestatie van S. J., die aangetroffen werd in het pand gelegen te (...) te (...), door de onderzoeksrechter bevolen. Hij werd gearresteerd.

17. Op 3 oktober 2019 kon S. J. uitvoerig worden verhoord over de hem ten laste gelegde feiten. Hij verklaarde als zelfstandige een pitazaak en een café (U. L. C.) uit te baten. Hij verklaarde dat er geen werknemers stonden ingeschreven, alleen maar de vennoten van de zaak. S. J. stelde dat L. L. op het adres (...) te (...) woonde, maar dat hij geen contact had met hem. Alleen zijn vader, D. F., had contact met hem. Hij verklaarde constant aan het werk te zijn en dat hij daarom geen contact heeft met L. L.. Deze woonde er al vele jaren, samen met hen in de woning, op het gelijkvloers. Hij had een bed en een kleine zetel. S. J. verklaarde dat hij dacht dat hij zich kon wassen, omdat er een douche was. Hij stelde dat alles voorzien was op het gelijkvloers om te kunnen spreken van een kamer. Volgens hem werkte het toilet en was er een afwasbak met stromend water. Hij stelde dat voor de rest deze persoon hem niet interesseerde. Hij verklaarde dat L. L. niet voor hem heeft gewerkt en dat het hem niet interesseert of hij voor zijn vader heeft gewerkt. S. J. stelde tevens dat het niet kon dat zijn vader hem zou hebben verwond. Hij heeft alleszins geen contact met hem, waardoor hij L. L.

geen verwondingen heeft toegebracht. Als reactie op de vraag dat er verschillende getuigen zijn die zeggen dat L. L. steeds bont en blauw staat en die zowel hem als D. F. hem hebben zien slaan en schoppen, stelde S. J. dat dit niet kon en dit onmogelijk was. Hij reageerde zeer afwijkend op alle vragen met betrekking tot L. L. : hij wist niet hoe hij aan eten kwam, hij wist niet wat het inkomen was van L. L., hij wist niet wie er voor de hond zorgde, hij wist niet of er andere mensen sliepen waar L. L. sliep, hij wist niet of hij boven mocht komen, ... Hij stelde dat er boven de pitazaak kamers waren, waar sommige van de werknemers (die er volgens hem vroeger werkten) konden slapen als ze moe waren. Verder stelde hij dat K. Y. een jaar voor hen heeft gewerkt als koerier. Hij wist echter niet hoeveel hij verdiende. Wat betreft het loon en het mogen blijven slapen besliste zijn moeder alles. K. Y. heeft ook geslapen boven de pitazaak maar hoe vaak hij er heeft geslapen wist hij niet meer. Hij bevestigde dat D. D. normaal gezien ook voor hem ging werken, maar dit niet kon doorgaan omdat hij niet ziet, waarna zijn vader hem mee naar huis heeft genomen om hem onderdak te geven. Hij heeft eerst proef gedraaid (kuisen), maar dit ging niet omdat hij niet ziet. Verder wist hij niet of D. D. werd betaald voor deze werken. Hij verklaarde dat D. D. nooit in de U. L. C. heeft gewerkt. Hij ontkende dat D. D. 6 dagen op 7 diende te werken en hiervoor maar 15 euro per week zou hebben gekregen. Hij stelde wel dat hij hem onderdak en eten heeft gegeven en hij niet diende te betalen voor zijn verblijf. Wat betreft K. Y. weet S. J. niet waar hij zou verblijven. Hij had hem het laatste gezien toen hij mee was gegaan naar (...) in Frankrijk. Hij ontkende wel dat K. Y. ooit op de (...) zou hebben verbleven. Hij zou er wel zijn geweest toen hij op vakantie was en hij op bezoek kwam bij D. D. (gekend als M.). Volgens S. J. konden L. L., D. D. en K. Y. bij hem in huis naar het toilet gaan en niemand hen zou tegenhouden.

De onderzoeksrechter ondervroeg S. J. eveneens op 3 oktober 2019, waarbij hij zijn verklaring afgelegd aan de politiediensten voor het overgrote deel bevestigde. Hij ontkende iets te maken hebben met het tewerkstellen van personen die niet zouden zijn aangegeven en mensenhandel. Tevens ontkende hij bijkomend dat L. L. ooit in de discotheek of de pitazaak zou hebben gewerkt. Ook dat D. D. ooit in de discotheek zou hebben gewerkt, werd ontkend door S. J.. Hij gaf wel toe dat deze persoon een paar keer de pitazaak heeft gekuist, maar dat hij niet goed kon werken omdat hij niet goed zag. Zijn moeder zou hem toen geld hebben gegeven.

18. Ondertussen stelde het arbeidsauditoraat nog een aanvullende vordering d.d. 3 oktober 2019 in bij de onderzoeksrechter, met betrekking tot het slachtoffer K. Y..

Alleszins werd S. J., na de voorleiding bij de onderzoeksrechter, vrijgelaten onder voorwaarden waaronder een absoluut verbod om personen waarmee geen aanwijsbare familiale band is te laten verblijven in de woningen waarover hij beschikt en een absoluut verbod op contact op welke wijze dan ook met D. D., L. L. en K. Y..

19. Op 15 oktober 2019 werd D. Y., moeder van S. J. en echtgenote van D. F., verhoord.

D. Y. werd verhoord zowel met betrekking tot de verscheidene vennootschappen waarbij zij betrokken is als zaakvoerder en/of vennoot als de relatie ten aanzien van L. L., D. D. en K. Y..

Uit het verhoor van D. Y. kon worden afgeleid dat de interne boekhouding van de CommV A.

één chaos is, waarbij het aandelenregister, e.d. niet wordt teruggevonden. Er werd wel bevestigd dat K. Y. één van de 6 vennoten van de CommV A. zou geweest zijn. D. Y. verklaarde dat zij niet weet welk statuut deze 6 vennoten hebben : het zouden geen zelfstandigen zijn, noch werknemers. Er werden tevens door D. Y. nooit enige sociale bijdragen betaald. Ook wat betreft de andere vennoten betrof dit een probleem. Zo had S. J. de laatste 5 jaar geen enkele sociale bijdrage meer betaald. Wat betreft K. Y. was hij aangesloten van 1.7.2018 tot 18.12.2018 bij Liantis. Er werden door of voor hem nooit enige bijdragen betaald. Zij verklaarde tevens dat K. Y. boven de pitazaak heeft verbleven en dat hij de elektriciteitsfactuur voor het adres (...) diende te betalen. Verder verklaarde D. Y. dat het eigenlijk de bedoeling was dat D. D. in de pitazaak zou werken waar hij diende te dweilen en diende af te wassen. Zij zou hem 1 à 2 keer hebben laten werken om te zien of hij dat kon zodat ze hem dan zou kunnen inschrijven. Hij kon echter niet werken omdat hij niets zag. In de discotheek zou hij nooit hebben gewerkt. Tevens verklaarde D. Y. dat D. D. ook op hun adres heeft geslapen op het gelijkvloers op een matras, waar hij zou kunnen beschikken over een toilet en warm water en hij tevens kon mee-eten van hetgeen zij voor de familie kookte. K. Y. zou langs D. D. zijn geweest om hem daar te bezoeken. Wat betreft L. L. verklaarde zij dat hij er reeds 7 à 8 jaar zou verblijven, hij niet zou hebben gewerkt, doch dat hij wel veegde op het gelijkvloers, wandelde met de hond, met de kinderen soms hielp en soms hielp om mee boodschappen te dragen. Hij zou geen slagen krijgen van haar, noch van iemand anders van de familie. Zij herhaalde meerdere keren dat zij en D. F. enkel mensen wilden helpen en een dak boven hun hoofd wilden geven.

Op 15 oktober 2019 werd tevens S. Jo. verhoord. Zij werd verhoord voornamelijk met betrekking tot de feiten d.d. 12 januari 2019, maar hieruit kwam weinig relevante informatie.

20. Op 16 oktober 2019 werd S. J. opnieuw verhoord, ditmaal met betrekking tot het kluwen van vennootschappen waarin hij een bepaalde functie bekleedde, waaruit is gebleken dat S. J. zelf geen duidelijkheid kon scheppen in dit kluwen van vennootschappen. Hij deelde mee dat hij niet wist hoeveel mensen er gewerkt hebben voor de CVOA M.. Hij wist zelf niet bij welke sociale kas hij was aangesloten. Hij deelde wel mee dat hij zijn sociale bijdragen steeds betaalt (wat later niet correct is gebleken). K. Y. zou ook in de CVOA M. hebben gezeten, maar S. J. weet niet onder welk statuut of voor welke periode. Volgens hem had K. Y. 10 aandelen en was hij geen bestuurder. Hij weet ook niet of de toetreding van K. Y. in het Belgisch Staatsblad is verschenen. Hij zou dan mee van CVOA M. naar de CommV A. gegaan zijn, hoewel uit navraag bij Liantis aldus is gebleken dat K. Y. na 18.12.2018 niet meer bij een sociale kas gemeld was.

21. Door de onderzoeksrechter werd tevens opdracht gegeven om over te gaan tot dringende opsporing en verhoor als getuige van K. Y., doch elk nazicht naar K. Y. resulteerde volledig negatief.

Uit het verhoor van S. J. werd voorgehouden dat hij met K. Y. op 2 oktober 2019 naar Frankrijk zou zijn gereden, nadat D. F. werd gearresteerd. Volgens S. J. kwam K. Y. terug mee naar (...), maar volgens de politie leek dit weinig geloofwaardig.

22. Wat betreft L. L. waren er reeds enkele voorgaanden waarbij er bezorgdheden door derden werden geuit, waaronder aldus de bediende van het tankstation (zie supra). Onderzoek door de politie leert dat er verscheidene tussenkomsten met betrekking tot L. L. werden geregistreerd en waarbij reeds melding werd gemaakt van het fungeren als "slaaf".

Inzake D. D. waren er slechts twee tussenkomsten sinds januari 2019, met name voor illegaliteit waarbij hij ter hoogte van het SMA. aan de buitenzijde van het gebouw een bidon vult met leidingwater en voor sluikestorten met een voertuig op naam van S. J..

Inzake K. Y. werden verscheidene tussenkomsten sinds 2018 teruggevonden. Deze tussenkomsten hebben voornamelijk betrekking op sluiwerk of verkeersovertredingen met wagens op naam van S. J., D. F. of op naam van de CommV A.. Zo werd K. Y. in 2019 door de politie gecontroleerd als bestuurder van een voertuig met als passagier S. J., waarbij ze op dat moment bestellingen voor de pitazaak aan het rondbrengen zijn. Op een ander moment werd hij eveneens tegengehouden door de politie, waarbij K. Y. opnieuw met een voertuig op naam van D. F. (zoon van S. J.) bestellingen aan het rondbrengen was. Op 12 januari 2019 werd K. Y. nogmaals gecontroleerd door de politie als bestuurder van een R. S., samen met S. Jo., waarbij hij bestellingen rondbracht voor P. P. L. S. met als zaakvoerder S. J., die toen eveneens ter plaatse kwam en aan de politiediensten meedeelde dat K. Y. als zelfstandige zou werken, doch dat deze laatste daar zelf klaarblijkelijk niet van op de hoogte was. Tijdens een controle van de wijkpolitie met dienst Milieutoezicht van de stad (...) in de U. L. C., te (...) op 17 maart 2019 staat K. Y. aan de inkom van de zaak om toegangsgeld te vragen. Tussen 25 april 2018 en 12 januari 2019 zijn er eveneens verschillende verkeersinbreuken voornamelijk in het kader van zijn werk als koerier voor de pitazaak van de familie S.. Hij rijdt hierbij rond in voertuigen op naam van S.. Tijdens deze controles door de politiediensten is het tevens S. J. die ter plaatse komt en zich voorstelt als eigenaar van het betreffende voertuig en een familielid van K. Y.. Zo goed als alle verkeersinbreuken vinden plaats in de onmiddellijke omgeving van de (...). K. Y. geeft tijdens controles als verblijfplaats ook het adres (...) op, dit is waar de Bulgaarse supermarkt van de familie S. gevestigd was, alsook geeft hij als verblijfplaats (...) op, het inschrijvingsadres van de familie S..

23. Op 2 oktober 2019 had de onderzoeksrechter Dr. V. P. als deskundige aangesteld met als opdracht L. L. aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

In zijn deskundig verslag opgesteld op 5 oktober 2019 kwam de deskundige tot de volgende besluiten:

- "1. *Op basis van het strafdossier en de vastgestelde kenmerken op zijn lichaam blijkt dat L. L. het slachtoffer werd van een chronische fysieke verwaarlozing en fysische en psychische agressie ten aanzien van zijn persoon.*
2. *Initieel is op basis van de fotografische opnamen dd. 29.9.2019 vast te stellen dat het lichaam manifest onverzorgd was.*
3. *Het thans vastgestelde fysieke letselbilan laat zich aldus samenvatten:*
 - * *uitgebreide posttraumatische/inflammatoire pigmentiezones verspreid op de rug, de laterale zijde van de bovenste ledematen en de onderste ledematen wijzend op gehele kneuzingszones.*
 - * *talrijke herkenbare lijnvormige littekens, al dan niet licht hypertroof wijzend*

op geheelde laceratiewonden (scheurwonden) aanwezig thv de centrale rug op het niveau van de wervelzuil, thv de rechter dorsale ribbenrooster onder het schouderblad en verspreid over de ledematen.

- * meerdere eerder cirkelvormige pigmentletsels wijzend op geheelde cirkelvormige huidletsels, mogelijks primaire brandwonden.*
 - * inadequaat geheelde botbreuk aan de linker elleboog*
 - * aanwezigheid van partice geheelde laceratiewonden thv de hoofdkruin, thv rechter hoog rechter dorso-lateraal ribbenrooster*
- 4. Dit letselbilan wijst erop dat de vastgestelde letsels van een zeer variabele ouderdom zijn en zijn aldus een objectief element van een langdurige ernstige fysieke agressie op de persoon van L. L..*
 - 5. Het letselbilan wijst erop dat de opgelopen letsels op een inadequate wijze werden verzorgd en het fysisch genezingsproces niet is verlopen zoals medisch kan worden verwacht bij een groot deel van de bevolking.*
 - 6. Dit letselbilan laat zich niet verklaren door valpartijen veroorzaakt door dronkenschap, black-outs en epilepsieaanval/en, zoals aangegeven door het slachtoffer doch is het gevolg van ernstig veelvuldig stomp geweld op de huid met kneuzingen, scheurwonden en botfracturen tot gevolg. De meerdere lijnvormige letsels zijn suggestief dat het daadinstrument langwerpig en smal voorkomt. Aldus zijn deze letsels eerder het gevolg van impactie door een staaf dan door vuistslagen.*
 - 7. Het letselbilan laat zich ook niet verklaren door voorgaanden onder de vorm van ziekteprocessen.*
 - 8. Naast deze fysieke restletsels zijn er met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid ernstige psychische restletsels aanwezig die verder dienen te worden geobjectiveerd in het kader van een forensisch psychiatrisch onderzoek.*
 - 9. Ten einde het letselbilan te vervolledigen zou het nuttig zijn om inzage te nemen in het medisch dossier op naam van L. L. aanwezig in het AZ J. P. te (...).*
 - 10. Deze letsels gaven aanleiding tot opeenvolgende perioden van een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid zoals bedoeld in art. 399 al 1 Swb.*
 - 11. Deze hoger vermelde fysieke letsels geven aanleiding tot een zware verminking zoals bedoeld in art. 400 SWB.*
 - 12. De post-traumatisch fysisch en psychisch opgelopen letsels zijn thans nog niet geconsolideerd.*
 - 13. Een langdurig en intensieve psychische behandeling zal noodzakelijk zijn ter behandeling van het letselbilan. De littekens zijn dermate uitgebreid dat zij met de huidige medische mogelijkheden niet meer aanvaardbaar behandeld kunnen worden."*

24. Met beschikking d.d. 18 oktober 2019 werd de opheffing van het bevel tot aanhouding van D. F. van 30 september 2019 bevolen onder oplegging van verscheidene voorwaarden die voor een termijn van drie maanden vanaf de beschikking zouden gelden :

- verblijf houden op het adres (...) te (...) en bij verandering van adres dit voorafgaand ter kennis brengen aan de LRD Gent unit M.
- absoluut verbod om personen waarmee geen aanwijsbare familiale band is te laten verblijven in de woningen waarover hij de beschikking heeft
- absoluut verbod op contact op welke wijze dan ook met D. D., L. L. en K. Y.
- België niet verlaten zonder voorafgaande schriftelijke machtiging van de

- onderzoeksrechter
- zijn beroepsactiviteiten stipt en correct verderzetten
 - stipt en correct ingaan op alle uitnodigingen van politie en justitie.

Tevens werd de betaling van een borgsom ten bedrage van 5.000 EUR opgelegd.

Gelet op de betaling van deze borgsom op 21 oktober 2019, werd D. F. in vrijheid gesteld op 21 oktober 2019.

25. Uit het dossier blijkt dat L. L. en D. D. in de loop van het onderzoek zijn opgevangen door VZW P..

Beoordeling

1. Tenlastelegging A (waarvan A.3 zoals verbeterd): geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

S. J. en D. F. worden beiden vervolgd, onder deze tenlastelegging, als werkgever van huispersoneel, waarbij S. J. eveneens als aangestelde of lasthebber van de CommV A. wordt vervolgd, met name in zijn hoedanigheid van werkend vennoot die tevens het feitelijk werkgeversgezag uitoefent ten aanzien van werknemers. Hen wordt verweten de gegevens, vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, dit met betrekking tot drie werknemers, met name :

- L. L. in de periode van 16 augustus 2018 tot 30 september 2019, meermaals op niet nader bepaalde tijdstippen
- D. D. in de periode van 1 mei 2019 tot 30 september 2019, meermaals op niet nader bepaalde tijdstippen
- K. Y. in de periode van 12 januari 2019 tot 30 september 2019, meermaals op niet nader bepaalde tijdstippen.

Bij de kwalificatie van de arbeidsrelatie met deze drie personen, vermeld in de dagvaarding onder de tenlasteleggingen A.1 tot A.3 (zoals verbeterd), moet de rechtbank rekening houden met het bepaalde in artikel 16 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en dus ook met de bepalingen van de Arbeidsrelatiewet waarin wordt bepaald aan de hand van welke criteria de aan- of afwezigheid kan worden bewezen van een band van ondergeschiktheid die bepalend is voor de kwalificatie van de overeenkomst/rechtsverhouding als een arbeidsovereenkomst of een overeenkomst van zelfstandige samenwerking (Programmawet (1), Titel XIII van 27 december 2006, B.S. 28 december 2006, hierna: Arbeidsrelatiewet; zie o.a. K. S., "De beperking van de vrijheid van bewijs in het sociaal strafrecht", T.S.R. 2013/2, p. 515 e.v.).

Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst waarbij de werknemer zich ertoe verbindt

tegen loon arbeid te verrichten onder het gezag van de werkgever (zie ook artikelen 2, 3, 4 en 5 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en artikel 328, 5°, a) Arbeidsrelatiewet). Het element "gezag" is dus een essentieel bestanddeel van deze overeenkomst.

De beoordeling of er sprake is van een arbeidsovereenkomst dient sinds 1 januari 2007 te gebeuren aan de hand van de criteria bepaald in artikel 333 van de Arbeidsrelatiewet. Dit artikel bepaalt het volgende:

"§ 1. De algemene criteria waarvan sprake in vorig artikel en die het mogelijk maken het bestaan of de afwezigheid van een gezagsband te beoordelen zijn :

- *de wil der partijen zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt, voor zover deze laatste overeenkomstig de bepalingen van artikel 331 wordt uitgevoerd;*
- *de vrijheid van organisatie van de werktijd;*
- *de vrijheid van organisatie van het werk;*
- *de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.*

§ 2. Onverminderd de in artikel 332 beoogde bepalingen, kunnen de verplichtingen die inherent zijn aan de uitoefening van een beroep en die door of krachtens een wet zijn opgelegd niet in overweging genomen worden om de aard van een arbeidsrelatie te beoordelen.

§ 3. De volgende elementen zijn, op zichzelf genomen, niet bij machte om de arbeidsrelatie adequaat te kwalificeren :

- *de titel van de overeenkomst;*
- *de inschrijving bij een instelling van sociale zekerheid;*
- *de inschrijving bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen;*
- *de inschrijving bij de administratie van de BTW;*
- *de wijze waarop de inkomsten bij de fiscale administratie worden aangegeven."*

Artikel 332 van de Arbeidsrelatiewet bepaalt voorts dat indien de uitoefening van de arbeidsrelatie voldoende elementen naar voor brengt die, beoordeeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, onverenigbaar zijn met de kwalificatie die door de partijen aan de arbeidsrelatie wordt gegeven, er een herkwalificatie van de arbeidsrelatie zal gebeuren. Dit betreft een codificatie van de zogenaamde "kwalificatiearresten" van het Hof van Cassatie.

Artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet formuleert ten slotte ook dat de partijen - zonder de openbare orde, de goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden - vrij de aard van hun arbeidsrelatie kiezen, waarbij de effectieve uitvoering van de overeenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

Een concrete toetsing aan de hierboven vermelde algemene criteria uit de Arbeidsrelatiewet, leidt tot de conclusie dat er wel degelijk sprake was van een arbeidsverhouding tussen L. L., D. D. en K. Y. enerzijds en D. F. en S. J. (deze laatste zowel als werkgever van huispersoneel als aangestelde of lasthebber van de CommV A. die eveneens het feitelijk werkgeversgezag heeft uitgeoefend) anderzijds.

De rechtbank overloopt:

Met betrekking tot L. L.:

De rechtbank stelt vast dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A.1 bewezen zijn en dit op het door het auditoraat weerhouden tijdstip (periode) van incriminatie. Ter zake steunt de rechtbank zich in het bijzonder op de hiernavolgende elementen van het strafdossier (zoals hoger telkens in essentie weergegeven):

- de verklaringen van V. D. E. L. en het door haar verstuurd mailbericht waarin zij getuigt dat zij gedurende jaren *de visu* heeft vastgesteld dat L. L. als slaaf diende te werken voor het gezin wonende in het pand op de (...); ze stelt dat L. L. zowel door de persoon die beantwoordt aan het profiel van S. J. als door de persoon die beantwoordt aan het profiel van D. F. behandeld wordt als een slaaf wanneer het over o.a. L. L. gaat; L. L. moet vuilniszakken wegdragen (sluikstorten), goederen laden en lossen uit de bestelwagen, poetsen en kuisen in de woning, mee naar de winkel gaan en van alles sleuren;
- de verklaring van V. D. E. L. waar zij stelt dat L. L. zich voornamelijk tegenover de persoon die beantwoordt aan het profiel van S. J., heel onderdanig, "als een slaaf", opstelt;
- de verklaring van P. M. die evenzeer getuigt hoe L. L. door het gezin wonende op het adres (...) als slaaf wordt ingezet en daarbij onder meer met de hond moet gaan wandelen, vuilniszakken moet wegdragen, mee om boodschappen gaat naar de A., diepvriezers en andere voorwerpen moet uitladen uit de bestelwagen van D. F. en spullen moet dragen als hij met deze laatste naar de rommelmarkt gaat;
- de verklaring van P. M. die getuigt dat hij gezien heeft dat L. L. de rolluiken naar beneden laat in het pand (dancing) van S. J. in de (...);
- de vaststelling dat zowel V. D. E. L. als P. M. L. L. in het fotodossier aanduiden als één van de door hen aangeduide "slaven";
- de verklaring van de bediende van het tankstation L. die vaststelde dat zij 6 tot 7 keer gezien heeft hoe L. L. in de laadruimte van de bestelwagen, eigendom van D. F., moet plaatsnemen en na het tanken in contanten komt betalen om nadien weer plaats te nemen in de laadruimte van de bestelwagen; gegeven dat de verklaringen van V. D. E. L. en P. M. over het laden en lossen van de bestelwagen, verder ondersteunt;
- de vaststelling dat de omstandigheden waarin L. L. zijn verklaringen heeft afgelegd allerminst te rijmen zijn met een bewust leugenachtige verklaring nu zijn gezegdes volledig overeenstemmen met de eerdere meldingen van ongeruste buurtbewoners en een toevallige getuige, wat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen onderstreept;
- de vaststelling dat de verklaring van L. L. bijgevolg geloofwaardig is, en dat zijn gezegdes getrouw de relatie tussen hem en de beklaagden weergeeft, meer in het bijzonder:
 - de verklaring van L. L. d.d. 29 september 2019 waar hij stelde dat hij een fout had gemaakt "door bij hem te gaan werken", verklaarde dat hij soms had gewerkt en hij soms door D. F. werd betaald. Zo verwijst hij onder

andere naar het leggen van tegels (waarvoor hij 100 EUR had gekregen) (waar hij eigenlijk wenste te zeggen het kuisen van tegels) en het kuisen van de woning waar D. F. en S. J. wonen; de verklaring van L. L. d.d. 1 oktober 2019 waar hij in detail is ingegaan op de door hem uit te voeren taken op de (...) te (...). Hij diende te kuisen met de borstel en diende de trappen en de gang te dweilen. Tevens diende hij de velgen van de auto te kuisen en het afval weg te gooien. Telkens als er iets gedaan moest worden, riepen ze hem en moest hij dat doen.

- de verklaring van L. L. dat hij af en toe 50 EUR kreeg, met dien verstande dat dit volgens L. L. niet in verhouding stond met datgene wat hij moest doen.
- de verklaring van L. L. d.d. 13 september 2018 waar hij, op de vraag of hij taken en werkjes diende te doen voor S. J., "*niet altijd*" antwoordde, waarmee hij doelde dat, als S. J. werk had, hij hem soms ging helpen in de discotheek en de pizzeria.
- o de verklaring van D. Y. die, zij het minimaliserend, bevestigt dat L. L. het gelijkvloers veegde, wandelde met de hond, meehielp met de kinderen en de boodschappen droeg;
- o de objectieve vaststelling tenslotte dat in de woning waar L. L. gedurende meerdere jaren verbleef, kuiste, kluste en op de hond paste, zowel S. J. als D. F. wonen.

Gelet op al het bovenstaande is er tussen L. L. enerzijds en S. J. en D. F. anderzijds met zekerheid sprake van een gezagsverhouding, dit ten aanzien van beiden.

De verklaring van D. F. in zijn verhoor d.d. 29 september 2019, waarbij hij stelt dat L. L. nooit voor hem heeft gewerkt, komt absoluut ongeloofwaardig over. Ook de verklaringen van S. J., waarbij hij stelt dat hij geen contact had met L. L. en hij geen weet had van welke taken deze laatste diende uit te voeren, zijn in het licht van al het bovenstaande, van elke geloofwaardigheid ontdaan en strijdig met de hierboven onderling integraal overeenstemmende bewijselementen die getuigen van het feit dat ook S. J. zich als "baas" gedroeg tegenover L. L. die reeds meerdere jaren in zijn eigen woning verbleef.

Met betrekking tot D. D.:

De rechtbank stelt vast dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A.2 bewezen zijn en dit op het door het auditoraat weerhouden tijdstip (periode) van incriminatie. Ter zake steunt de rechtbank zich in het bijzonder op de hiernavolgende elementen van het strafdossier (zoals hoger telkens in essentie weergegeven):

- de verklaringen van V. D. E. L. en P. M. waarbij zij beiden melding maken van drie "slaven" waarbij ook D. D. in het fotodossier wordt aangeduid als één van deze drie;
- de verklaringen van V. D. E. L. die stelt dat "persoon op de 2de foto" - D. D., op wacht moet staan en de bestelwagen helpt in- en uitladen;
- de vaststelling dat de verklaringen van D. D. bijgevolg geloofwaardig zijn, en een getrouwe weergave geven van de onderlinge gezagsverhouding, zoals deze ook door de objectieve getuigen werden gemeld, in het bijzonder:

- de verklaring van D. D. in zijn verhoor d.d. 29 september 2019, meer bepaald dat hij werd opgedragen om voor D. F. gratis te werken, totdat zijn schuld aan hem was afbetaald. D. D. specificeerde verder dat hij de woning in (...) kuis en het afval wegdoet. Hij krijgt geen loon uitbetaald voor deze taken, doch krijgt wel eten in ruil (nl. de overschotten van de maaltijden van de familie). D. D. stelt eveneens formeel dat hij soms (elk weekend wanneer het hem gevraagd wordt) in de discotheek van S. J. heeft gewerkt, waar hij moest kuisen, het vuilnis bij elkaar vegen en de tafels goed zetten. S. J. bracht hem naar de discotheek en bracht hem eveneens terug. De verklaring van D. D. afgelegd op 1 oktober 2019 waarin hij stelt dat hij, toen hij toekwam in België, in de pitazaak heeft overnacht en hij de volgende dag is beginnen te werken, nl. kuiswerk gedurende 4 à 5 uren per dag, 6 dagen op 7. Hij is ongeveer een kleine maand gebleven in de pitazaak. D. F. betaalde hem 15 EUR per week, maar dit verminderde en uiteindelijk vroeg D. F. geld aan D. D. om bepaalde documenten te laten vertalen. Tevens ging D. D. 2 dagen in de week gedurende 2 à 3 uur per dag kuisen in de discotheek. Hij werd naar de discotheek gebracht door S. J.. Dit werk in de discotheek zat mee vervat in de 15 EUR per week, waarbij hij bovendien eten kreeg in de pitazaak. D. D. verklaarde tevens dat hij, samen met L. L., goederen diende te sorteren en op te ruimen voor D. F..
- de verklaring van de eerste beklaagde, S. J., op 3 oktober 2019, zowel bij de politie als bij de onderzoeksrechter waarin hij toegeeft, zij het minimaliserend, dat D. D. voor hem een aantal dagen heeft gewerkt in de pitazaak en daarvoor door zijn moeder werd betaald waarna hij werd ondergebracht in de woning op de (...);
- de verklaring van D. Y., eveneens minimaliserend, dat zij D. D. 1 à 2 keer heeft laten werken in de pitazaak, namelijk dweilen en afwassen waarna hij werd ondergebracht in de woning op de (...);

Gelet op al het bovenstaande blijkt dat D. D. door D. F. naar België is gehaald met de belofte van een cataractoperatie. In ruil voor bewezen diensten en de reiskosten, moest D. D. aanvankelijk werken in de pitazaak en discotheek. Wanneer dit niet lukte door de visuele handicap van D. D. werd hij verder in hoofdzaak als "huispersoneel" ingezet in de woning aan de (...). Hij bleef evenwel verder klussen en kuisen in de pitazaak en de discotheek. Hij kreeg zodoende rechtstreekse instructies van zowel D. F. als S. J. (en ook D. Y.) om te gaan werken in de pitazaak en de discotheek, waarbij S. J. het feitelijk werkgeversgezag uitoefende. Het staat vast dat er eveneens een gezagsverhouding bestond tussen D. D. enerzijds en D. F. en S. J. anderzijds.

Met betrekking tot K. Y.:

De rechtbank stelt vast dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A.3 (zoals verbeterd) bewezen zijn en dit op het door het auditoraat weerhouden tijdstip (periode) van incriminatie zoals verbeterd. Ter zake steunt de rechtbank zich in het bijzonder op de hiernavolgende elementen van het strafdossier (zoals hoger telkens in essentie weergegeven):

- de vele politionele tussenkomsten waarbij K. Y. aan het werk werd aangetroffen en

waaruit blijkt dat hij dat hij wel degelijk werkte voor S. J. als pizzakoerier, portier aan de discotheek, ...

- de verklaringen van V. D. E. L. en P. M. waarbij zij beiden melding maken van drie "slaven" waarbij ook K. Y. in het fotodossier door hen wordt aangeduid als één van deze drie;
- de verklaringen van V. D. E. L. die stelt dat de "persoon op de 3de foto" - K. Y., op wacht staat aan de woning, de bestelwagen helpt laden en lossen en wandelt met de kinderen van het gezin;
- de verklaringen van P. M. die stelt dat de "persoon op de 3de foto" - K. Y., moet helpen met de bestelwagen te laden en te lossen;
- de verklaringen van D. D. die bevestigt dat K. Y. eveneens als koerier werkzaam was in de pitazaak;
- de verklaring van S. J. dat K. Y. gedurende een jaar voor hem als koerier heeft gewerkt, zij het als zelfstandige (zie hierna);
- de verklaring van D. Y. dat K. Y. effectief in de pitazaak heeft gewerkt, zij het als zelfstandige (zie hierna).

De argumentatie van de beklagden, zowel tijdens hun verhoor als ter terechtzitting, dat K. Y. steeds zelfstandige zou geweest zijn en eveneens aandelen zou bezitten van de CommV A. of de CVOA M., is onjuist en op geen enkele objectieve manier gestaafd. Zoals eerder gesteld, blijkt nergens uit dat K. Y. officieel werd geregistreerd als aandeelhouder of vennoot van één van deze vennootschappen. Op geen enkele wijze kan er gesproken worden van een zelfstandig statuut in hoofde van K. Y., te meer K. Y. zelf totaal niet op de hoogte was van het feit dat hij beweerdelijk als zelfstandig vennoot was aangenomen. De door S. J. neergelegde stukken inzake de toetreding en de benoeming van K. Y. bij de CommV A. doen de rechtbank niet afwijken van haar oordeel. Deze stukken zijn op geen enkele wijze controleerbaar, laat staan geloofwaardig wegens niet officieel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad of neergelegd ter griffie van de Ondernemingsrechtbank.

Ook de gezagsverhouding tussen D. F. en K. Y. staat vast. De rechtbank verwijst naar wat hoger al is uiteengezet, meer bepaald naar de verklaring van P.M. dat hij K. Y. regelmatig zag helpen om de camionette, waar D. F. vaak mee reed, te laden en te lossen. Ook V. D. E. L. verklaarde dit. Zij heeft K. Y. tevens al zien wandelen met de kinderen.

Het onderzoek heeft aldus uitgewezen dat D. F. en S. J. voor de weerhouden periodes als werkgever van huispersoneel (en de laatste tevens als aangestelde of lasthebber van de CommV A.) hebben nagelaten de gegevens van de in deze tenlastelegging vermelde drie werknemers, uiterlijk op het tijdstip waarop deze werknemers hun prestaties hebben aangevat, elektronisch mee te delen aan de RSZ.

Het dossier laat niet de minste twijfel dat voor de in deze tenlastelegging vermelde drie werknemers op geen enkel ogenblik, en aldus zeker niet uiterlijk wanneer hun prestaties een aanvang namen, enige DIMONA-melding werd gedaan noch door D. F., noch door S. J., noch door de CommV A..

Gelet op de gegevens van het dossier acht de rechtbank de tenlasteleggingen A.1, A.2 en A.3 (zoals verbeterd) voor de drie betrokken werknemers, zoals vermeld in deze tenlastelegging,

dan ook bewezen.

De concrete toerekening van deze misdrijven wordt hieronder verder besproken.

2. Tenlastelegging B (waarvan B.3 zoals verbeterd): mensenhandel

S. J. en D. F. worden vervolgd, onder deze tenlastelegging, voor mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, met betrekking tot drie personen, L. L. in de periode van 16 augustus 2018 tot 30 september 2019, D. D. in de periode van 1 mei 2019 tot 30 september 2019, en K. Y. in de periode van 12 januari 2019 tot 30 september 2019, met de verzwarende omstandigheden dat hij gezag heeft over het slachtoffer en dat het slachtoffer verkeert in een kwetsbare toestand ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken.

Voor de beoordeling van deze tenlastelegging dient de rechtbank na te gaan of D. F. en S. J., L. L., D. D. en K. Y. hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen hebben genomen of overgedragen, met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid. Dit is een feitelijke beoordeling die de rechtbank dient te maken.

De wetgever heeft verduidelijkt dat voor de beoordeling van de vraag of de arbeidsomstandigheden al dan niet in strijd zijn met de menselijke waardigheid, verschillende elementen in aanmerking moeten worden genomen, zoals het loon, de werkomgeving en de arbeidsomstandigheden. Arbeidsomstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid kunnen worden afgeleid uit het feit dat verstrekte diensten niet worden betaald of dat het loon niet in verhouding staat met de verrichte arbeid (G. V. en L. A., l.c., 69-70, nr. 19; Pari. St. Kamer 2004-2005, nr. 1560/1, 19).

Het Hof van Cassatie heeft in zijn arrest van 8 oktober 2014 beslist dat bij ontstentenis van een wettelijke definitie of van uitleg in de voorbereidende werkzaamheden, de term werving in zijn normale betekenis dient te worden begrepen. Die houdt niet in dat de aangeworven persoon daartoe moet worden aangezocht. De werving van een persoon met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, is alleen strafbaar als de vervolgte persoon heeft gehandeld met als doel het slachtoffer aan het werk te zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid. (cfr. Cass. AR P.14.0955.F 8 oktober 2014, www.cass.be).

De bereidheid van de slachtoffers om in dergelijke omstandigheden te werken is daarbij van geen belang. Ook kan de behandeling of het inkomen die het slachtoffer in zijn land van herkomst zou genoten hebben niet als criterium gelden.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat L. L., D. D. en K. Y. ontegensprekelijk in strijd met de menselijke waardigheid werden tewerkgesteld door de eerste en de tweede beklaagde. De rechtbank verwijst daarbij in het bijzonder naar de volgende pertinente vaststellingen die onderling integraal compatibel zijn en die geen twijfel laten over de omstandigheden waarin deze werknemers door de beklaagden werden tewerkgesteld:

- de vaststelling dat D. F. en S. J. ten aanzien van L. L. en D. D. verbaal agressief waren en meer in het bijzonder ten aanzien van L. L. eveneens fysiek agressief waren (zie infra)
- het verslag van de wetsgeneesheer 1 dr. V. P., waaruit blijkt dat de duidelijke zichtbare letsels bij L. L. niet werden verzorgd en de vaststelling dat noch S. J. noch D. F. met L. L. naar het ziekenhuis is gegaan
- de vaststelling en de verklaringen van de getuigen dat L. L. in de containers van de supermarkt, gelegen tegenover de woning van S. J., op zoek ging naar eten
- de vaststellingen tijdens de huiszoeking in de (...) te (...) dat L. L. en D. D. dienden te leven in erbarmelijke en onmenselijke omstandigheden op het gelijkvloers van de woning en de verklaringen van L. L. en D. D. dat zij zich niet naar boven mochten begeven
- de vaststelling en de verklaringen van de getuigen dat L. L. en D. D. hun behoeften deden langs de weg, vermits zij niet altijd gebruik konden/mochten maken van het toilet in de woning van S. J.
- de verklaringen van D. D. en L. L. dat zij zich niet altijd konden/mochten wassen in de woning van S. J.
- de verklaringen van D. D. en L. L. dat D. F. en S. J. de afwezigheid van geldige verblijfsdocumenten tegen hen gebruikten
- de vaststelling dat D. F. een intimiderende machtsverhouding uitoefende ten aanzien van L. L., die duidelijk angst had van D. F.
- de vaststelling dat L. L. en D. D. geen of weinig geld kregen voor de uitgevoerde taken, een inkomen dat alleszins niet in verhouding staat met de uit te voeren taken in opdracht van D. F. en S. J..

De loutere vaststelling dat L. L. en D. D. moesten slapen in mensonterende omstandigheden ofwel boven de pitazaak, die feitelijk werd uitgebaat door S. J., ofwel in het huis gelegen te (...) te (...), waarvan S. J. de eigenaar is, maakt dat S. J., zich eveneens schuldig heeft gemaakt aan dit misdrijf. Als feitelijke uitbater van de pitazaak en als eigenaar en bewoner van de woning was het onmogelijk dat S. J. niet op de hoogte zou geweest zijn van deze omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid. De verklaring van S. J. in zijn verhoren en ook ter zitting dat hij niets wist van de leefsituatie van L. L. en D. D. komt volstrekt ongeloofwaardig over.

Tevens is het zeer verwerpelijk dat D. F. D. D. heeft overtuigd om naar België te komen onder het mom dat hij zou worden geholpen met zijn cataract, doch eens D. D. in België was, hij louter economisch werd uitgebuit en hij zelfs nog geld diende op te leggen om zagezegd zijn documenten in orde te laten maken. Het is veelzeggend dat, wanneer de rechtbank ter zitting aan D. F. vroeg waarom hij niet naar het OCMW is gegaan met L. L., deze louter "waarom" zei. Ook S. J. reageerde op deze vraag totaal afwijzend door ter zitting te stellen dat hij vijf kinderen heeft en heel hard werkte. Hij zou niet meer hebben kunnen doen voor

L. L.. Deze uitspraken tonen alleen maar aan dat S. J. en D. F., L. L. en D. D. op een dermate wijze hebben behandeld die absoluut in strijd was met de menselijke waardigheid.

Wat betreft de situatie van K. Y. verwijst de rechtbank naar de vaststelling dat hij bij aanvang van de tewerkstelling op een kamertje boven de pitazaak diende te slapen, waarbij hij eveneens de pitazaak en de discotheek diende te poetsen. Alleszins werd K. Y. door (onder andere) S. J. ingeschreven als vennoot bij de CVOA M. en later de CommV A., zonder enig besef en/of medeweten van K. Y.. Zo werd hij tevens gedwongen om de elektriciteitsfacturen van de pitazaak te betalen, daar dit contract op zijn naam zonder enig medeweten werd gezet. Ook uit de verklaringen van P. M. en V. D. E. L. kan worden afgeleid dat hij in het huis van D. F. en S. J. heeft verbleven op de gelijkvloerse verdieping. Zo gaf hij tevens bij enkele verkeersinbreuken als verblijfplaats de (...) op ten aanzien van de verbalisanten, met name het inschrijvingsadres van D. F. en S. J.. Klaarblijkelijk hield K. Y. vaak de wacht aan de deur van de woning van D. F. en S. J.. Ook K. Y. diende zijn behoeften te doen in de struiken van de supermarkt aan de overkant van de straat.

Waar de rechtbank reeds op basis van bovenstaande elementen duidelijk vaststelt dat L. L., D. D. en K. Y. door S. J. en D. F. in abominabele omstandigheden tewerkgesteld werden in strijd met de menselijke waardigheid, werd deze uitbuiting in het geval van L. L. gecombineerd met ernstige fysieke mishandeling wat de arbeidsverhouding tussen de beklagden en hun drie slaven verder typeert.

In dit opzicht kan er worden verwezen naar de "de visu" vaststelling van de politie dat D. F. L. fysiek mishandeld heeft op 29 september 2019.

Naar aanleiding van deze vaststelling verwijst de rechtbank eveneens naar de vaststellingen van de deskundige die duidelijk vaststelt dat op basis van de vastgestelde kenmerken op het lichaam van L. L. hij het slachtoffer is geworden van een chronische fysieke verwaarlozing en fysieke en psychische agressie ten aanzien van zijn persoon. De letsels zijn een objectief element van een langdurige ernstige fysieke agressie op de persoon van L. L.. De deskundige gaat verder door te stellen dat het letselbilan zich niet laat verklaren door valpartijen veroorzaakt door dronkenschap, black-outs en epilepsieaanvallen, zoals aangegeven door L. L., doch wel het gevolg van ernstig veelvuldig stomp geweld op de huid met kneuzingen, scheurwonden en botfracturen tot gevolg. Er zijn tevens ernstige psychische restletsels. De deskundige stelde eveneens dat de fysieke letsels aanleiding hebben gegeven tot een zware verminking zoals bedoeld in artikel 400 Sw.

Het moge duidelijk zijn dat L. L. ernstige fysieke mishandeling heeft moeten ondergaan. De getuigenverklaringen van de buurtbewoners, alsmede deze van de bediende van het tankstation en zijn eigen verklaringen doen de rechtbank besluiten dat deze fysieke mishandeling zich niet louter beperkte tot deze ene dag (29 september 2019), doch dat dit reeds gedurende een lange tijd plaatsvond.

Door de combinatie van alle hoger aangehaalde elementen, met name het gebrek aan lonen en/of de uitbetaling van een extreem laag loon dat niet in verhouding staat met de uitgevoerde taken, de mensonterende behandeling, hun huisvesting en hun afhankelijkheid en de psychische en in het geval van L. L. fysieke mishandeling, is de rechtbank van oordeel

dat de abominabele omstandigheden van de tewerkstelling van L. L., D. D. en K. Y. als in strijd met de menselijke waardigheid dienen te worden aanzien in de zin van artikel 433 quinquies, § 1, 3° en § 2 van het Strafwetboek.

De rechtbank dient verder na te gaan of er sprake is van de verzwarende omstandigheden zoals vermeld in de dagvaarding.

De rechtbank stelt vooreerst vast dat het misdrijf werd gepleegd door personen die wel degelijk gezag hadden over het slachtoffer, met name door D. F. en S. J. als werkgever van huispersoneel. De verzwarende omstandigheid van artikel 433 sexies, lid 1, 1° van het Strafwetboek is bewezen in hoofde van D. F. en S. J..

Tevens stelt de rechtbank vast dat L. L., D. D. en K. Y. verkeerden in een kwetsbare toestand ten gevolge van hun minstens onwettige en precaire administratieve toestand en hun precaire sociale toestand, zodat zij in feite geen echte en aanvaardbare andere keuze hadden dan zich te laten misbruiken. L. L. en D. D. bevonden zich in een thuisloze situatie (L. L. zelfs al in Bulgarije), waarbij zij onder het mom van opgevangen te worden, werden gelokt naar België, om dan te moeten vaststellen dat zij door S. J. en D. F., ondanks de lichamelijke beperkingen bij de slachtoffers, volledig aan hun lot werden overgelaten, niettegenstaande L. L. en D. D. volledig afhankelijk werden gemaakt van S. J. en D. F..

De vaststelling van de erbarmelijke omstandigheden waarin L. L., D. D. en K. Y. dienden te leven, samen met de vaststelling dat de eerste twee personen afhankelijk waren van D. F. inzake "*het in orde brengen*" van de verblijfsdocumenten, documenten waarover zij op geen enkel moment hebben beschikt, maken dat er in hoofde van D. F., maar ook S. J. (door hen tewerk te stellen in zaken die hij uitbaatte) er wel degelijk een tewerkstelling bestond in strijd met de menselijke waardigheid.

L. L. werd door D. F. "*opgevangen*" aan de deur van de crisisopvang, met de belofte voor hem te zorgen en om hem werk te geven. D. D. werd door D. F. met een smoes met betrekking tot de behandeling van zijn cataract gelokt naar België. Beide slachtoffers bevonden zich, eens in België, in een onwettige, precaire administratieve en sociale toestand. Het is duidelijk dat D. F. en S. J. net omwille van deze precaire situatie de slachtoffers van hen afhankelijk hebben gemaakt, aangezien zij wisten dat L. L. en D. D. wel bereid zouden zijn om bepaalde klussen te verrichten tegen een zeer laag loon of in ruil voor bepaalde belofde diensten (zoals een medische behandeling of het in orde brengen van administratie en/of verblijfsdocumenten), die nooit werden waargemaakt.

Ook wat betreft K. Y. is het duidelijk dat S. J. hem tot vennoot heeft benoemd van een vennootschap waarvan K. Y. zelf niets afwist en hem zodoende in een statuut geforceerd heeft, misbruik makend van zijn precaire administratieve situatie.

De feiten voorwerp van het basismisdrijf onder de tenlasteleggingen B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd), alsook de verzwarende omstandigheden, zijn bewezen.

3. Tenlastelegging C : opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen

D. F. wordt eveneens vervolgd inzake het opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen ten aanzien van L. L. op 29 september 2019 door hem te slaan met een ijzeren staaf.

De politiediensten stelden op 29 september 2019 ter hoogte van de woning gelegen te (...) te (...) het volgende vast :

"(...) Wij zien D. F. aankomen met een bestelwagen en zich parkeren. L. L. staat achter het voertuig en begeleid D. F. om te parkeren. Wij gaan in ons voertuig zitten en bekijken de situatie.

Wij zien L. L. langs de schuifdeur de bestelwagen instappen, gevolgd door D. F. (sic) die wij plots met een ijzeren staaf zien inslaan op L. L.. L. L. staat in een foetushouding. (...)"

Aan deze vaststellingen kan niet getwijfeld worden.

L. L. bevestigde eveneens in zijn verklaringen afgelegd tijdens de verhoren d.d. 29 september 2019 en 1 oktober 2019 dat D. F. hem met een ijzeren staaf heeft geslagen. Hij diende de staaf in een doos in de koffer van de bestelwagen te plaatsen. Omdat hij dit niet of niet goed had gedaan, haalde D. F. uit met de ijzeren staaf.

De verklaring die D. F. in zijn verhoor afgelegd op 29 september 2019 geeft aan de feiten, net als de versie van de feiten die door D. F. ter zitting werd gegeven, komen op geen enkele wijze geloofwaardig over. De inspecteurs hebben de visu vastgesteld dat D. F. niet de bodem van de wagen maar het lichaam van L. L. die in een foetushouding lag, raakte.

Er dient tevens te worden gewezen op de besluiten van de door de onderzoeksrechter aangestelde deskundige die het volgende stelde :

"Dit letselbilan laat zich niet verklaren door valpartijen veroorzaakt door dronkenschap, black-outs en epilepsieaanvallen, zoals aangegeven door het slachtoffer doch is het gevolg van ernstig veelvuldig stomp geweld op de huid met kneuzingen, scheurwonden en botfracturen tot gevolg. De meerdere lijnvormige letsels zijn suggestief dat het daadinstrument langwerpig en smal voorkomt. Aldus zijn deze letsels eerder het gevolg van impactie door een staaf dan door vuistslagen."

De verwondingen vastgesteld door de wetsgeneesheer, liggen geheel in de lijn van de "de visu" vaststellingen van de inspecteurs op 29 september 2019 en bevestigen de ook op die dag gebruikte modus operandi van de tweede beklaagde, namelijk het toebrengen van slagen met een metalen staaf.

De feiten voorwerp van het misdrijf onder de tenlastelegging C zijn bewezen.

4. Toerekening van de bewezen verklaarde sociaalrechtelijke misdrijven

Tenlastelegging A (waarvan A.3 zoals verbeterd)

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat D. F. dient te worden aanzien als werkgever van huispersoneel, met name van L. L., D. D. en K. Y..

S. J. dient eveneens te worden aanzien als werkgever van huispersoneel met betrekking tot de drie dezelfde hierboven vermelde werknemers. De tewerkstelling vond plaats in de woning aan de (...), waar de ganse familie verblijf hield.

Tevens fungeerde S. J. als aangestelde of lasthebber van de CommV A. (gekend onder KBO (...)), met name als werkend vennoot die tevens het feitelijk werkgeversgezag uitoefende ten aanzien van deze werknemers.

Uit de gegevens van het dossier, waaronder de verklaringen van L. L., D. D., P. M. en V. D. E. L., blijkt naar het oordeel van de rechtbank zonder twijfel dat S. J. wel degelijk mee de lakens uitdeelde als baas/uitbater van de pizzeria en de discotheek. In die hoedanigheid gaf hij evenzeer opdrachten en oefende hij gezag uit over L. L., D. D. en K. Y..

D. F. en S. J. oefenden aldus beiden het gezag uit, waardoor zij eveneens beslissingsbevoegdheid hadden inzake de naleving van de sociaalrechtelijke wetten. In die zin waren zij als werkgever van huispersoneel, en voor wat betreft S. J. ook als zaakvoerder van CommV A., verantwoordelijk voor de Dimona-aanmeldingen van de betrokken werknemers.

Door S. J. werden trouwens ter zitting de inbreuken onder tenlasteleggingen A.2 en A.3 (zoals verbeterd) niet langer betwist.

Voor sociaalrechtelijke misdrijven is de onachtzaamheid of nalatigheid alleszins voldoende om tot het bestaan van het misdrijf te besluiten (K. SALOMEZ, Sociaal strafrecht, Brugge, die Keure, 2010, 43).

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2 en A.3 (zoals verbeterd) kunnen zowel aan S. J. als aan D. F. worden toegerekend.

Straf

Eenheid van misdadig opzet

De feiten die kaderen in de inbreuken onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals verbeterd), B.1, B.2, B.3 (zoals verbeterd) en C, behelzen allen hetzelfde misdadig opzet bestaande uit het economisch uitbuiten van werknemers in een precaire sociale en financiële situatie wat vooral uitmondde in een pragmatisch voordeel en eveneens een economisch voordeel om personeelskosten uit te sparen, in hoofde van D. F. en S. J., rekening houdende met het niet naleven van de sociale regelgeving dienaangaande.

Er kan niet getwijfeld worden aan de kwaadwillige intenties van D. F. en S. J. teneinde L. L., D. D. en K. Y. tewerk te stellen in abominabele leef- en werkomstandigheden, volstrekt in

strijd met de menselijke waardigheid, waarbij de slachtoffers als slaven werden behandeld, werden uitgebuit en hen elke vorm van sociale bescherming door naleving van de sociale regelgeving in België werd ontzegd (door ze niet Dimona aan te melden). Bovendien werd deze economische uitbuiting in hoofde van D. F. nog verder geëxpliciteerd door het aanbrengen van de opzettelijke slagen en verwondingen aan L. L. op 29 september 2019 .

Strafmaat

Wat betreft de eerste beklagde

De onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals verbeterd), B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd) ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van de eerste beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De feiten gevat onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals verbeterd), B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd), alsook de verzwarende omstandigheden onder de tenlasteleggingen B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd), worden gestraft met de zwaarste straf voorzien voor de tenlasteleggingen B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd), namelijk met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 10 jaar en een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro (te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers, *in casu* 3) gelet op de aangenomen verzachtende omstandigheden door de Raadkamer in toepassing van de artikelen 25 en 80 Sw.

Wat betreft de tweede beklagde

De onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals verbeterd), B.1, B.2, B.3 (zoals verbeterd) en C ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van de tweede beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De feiten gevat onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals verbeterd), B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd), alsook de verzwarende omstandigheden onder de tenlasteleggingen B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd), en C worden gestraft met de zwaarste straf voorzien voor de tenlasteleggingen B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd), namelijk met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 10 jaar en een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro (te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers, *in casu* 3) gelet op de aangenomen verzachtende omstandigheden door de Raadkamer in toepassing van de artikelen 25 en 80 Sw.

Straftoemeting in concreto

Bij het bepalen van de concrete strafmaat houdt de rechtbank rekening met de ernst van de

feiten, de langere periode waarin de feiten zich hebben voorgedaan en de gevolgen voor de slachtoffers. De rechtbank tilt zwaar aan deze feiten waarbij beide beklaagden schaamteloos hebben geprofiteerd van drie slachtoffers die in een ernstig kwetsbare situatie verkeerden ten gevolge van hun onwettige administratieve en precare financiële en sociale toestand. L. L. en D. D. kampten beiden bovendien met ernstige lichamelijke gebreken die hen extra kwetsbaar maakten wat de beklaagden er evenwel niet van weerhield hen met nog minder respect te behandelen en zelfs de toegang tot de meest essentiële basisvoorzieningen (was- en toiletgelegenheid) te ontzeggen. Zij sliepen bij de hond, op de grond of op een oud café-bankje en dienden hun behoeften te doen op straat. De abominabele omstandigheden waarin de drie slachtoffers dienden te (over)leven geven aan hoe ernstig en hardnekkig de normvervaging in hun hoofde speelt nu zij tot op vandaag in de totaal verwrongen veronderstelling verkeren dat zij een goede daad hebben gedaan. Hun egocentrische ingesteldheid belet hen in te zien dat zij op geen enkel ogenblik en op geen enkele wijze daadwerkelijk deze drie slachtoffers enige vorm van hulp hebben geboden. Wel integendeel. Wat betreft D. D. hebben zij precies onder het mom hem te helpen met zijn medische toestand, hem naar België gelokt om hem dan hulpeloos als goedkope werkracht en uiteindelijk als huisslaaf in te zetten. Op geen enkel ogenblik hebben de beklaagden ook maar enige actie ondernomen om de slachtoffers uit hun abominabele leefsituatie te halen.

Alle door deze werknemers geleverde arbeidsprestaties werden evenmin doorgegeven aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, waardoor hierop evenmin enige socialezekerheidsbijdragen werden betaald en waardoor enige controle hierop totaal onmogelijk werd gemaakt.

De slachtoffers werden onmiskenbaar psychisch mishandeld, zij dienden vele agressieve uitlatingen en dreigementen te ondergaan. L. L. werd hierbij eveneens fysiek mishandeld. Het is onthutsend om te moeten vaststellen dat de praktijken die in dit dossier werden ontbloot en waaraan D. F. en S. J. zich hebben bezondigd, nog werkelijk kunnen bestaan anno 2020.

In die zin dringt zich een strenge bestraffing op in hoofde van beide beklaagden.

De eerste beklaagde heeft een rijk gevuld strafverleden met meerdere veroordelingen door zowel de politierechtbank en de correctionele rechtbank, waaronder ook een veroordeling voor sociaalrechtelijke inbreuken.

Ook de tweede beklaagde heeft een uitgebreid strafverleden met, naast veroordelingen door de politierechtbank, ook correctionele veroordelingen voor valsheden, wegmaken van in beslag genomen goederen en sociaalrechtelijke inbreuken.

Voor de eerste beklaagde werd in ondergeschikte orde het opleggen van een werkstraf gevraagd. Deze gevraagde werkstraf is echter absoluut niet in verhouding met de ernst van de feiten en kan niet volstaan als maatschappelijk signaal ten aanzien van de hierboven bewezen verklaarde feiten. Ook een (geheel of gedeeltelijk) uitstel van de straf kan niet worden toegestaan gezien de ernstige normvervaging die uit de feiten spreekt en de ongetwijfeld nog lange nawerking van de feiten op de fysieke en psychische gezondheid van de slachtoffers.

Voor de tweede beklaagde werd in ondergeschikte orde een (geheel of gedeeltelijk) uitstel van de straf gevraagd, doch dit kan evenmin worden toegestaan omwille van dezelfde bovenstaande redenen. Ook in hoofde van de tweede beklaagde is er sprake van ernstige normvervaging waarbij het houden van hulpbehoevende landgenoten in een systeem van moderne slavernij, met gebruik van zwaar en zinloos geweld, slechts passend kan bestraft worden door een effectieve gevangenisstraf zoals hierna bepaald.

De beklaagden getuigen tot op vandaag van een maatschappelijk gevaarlijke ingesteldheid die hen in staat stelt zwakke medeburgers op meedogenloze wijze langdurig te misbruiken en te ontmenselijken op een wijze die nog lang zijn sporen zal nalaten. Uit het strafverleden van de beide beklaagden blijkt verder dat zij hardleers zijn en dat eerdere gerechtelijke interventies hen niet hebben aangezet tot aangepast gedrag. Enkel een substantiële gevangenisstraf is in dat opzicht nog in staat enig effect met zich mee te brengen, namelijk het wijzigende inzicht over hoe in onze maatschappij met de meest zwakke en hulpbehoevenden dient te worden omgegaan en een daaraan aangepaste gedragswijziging.

Rekening houdend met al deze elementen, oordeelt de rechtbank dat de hierna bepaalde effectieve gevangenisstraffen en effectieve geldboeten in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde passend zijn.

Met toepassing van het artikel 433novies Sw. worden de beide beklaagden bovendien veroordeeld tot de ontzetting van de in het artikel 31, eerste lid Sw. genoemde rechten

De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 50 euro.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Alle vorderingen van de burgerlijke partijen zijn tijdig, regelmatig naar de vorm ingesteld en

komen derhalve ontvankelijk voor.

Met betrekking tot de vordering van L. L.

L. L. stelt zich burgerlijke partij.

Hij vordert om na toepassing van de strafwet beide beklaagden hoofdelijk/solidair, de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen tot een schadevergoeding van € 31.232,62, te vermeerderen met de intresten vanaf de gemiddelde datum van 9 maart 2019 op een bedrag van € 11.232,62 loonachterstal, en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van € 2.400,00.

Tevens vordert hij in toepassing van artikel 43bis, lid 3 Sw., dat de opbrengst van de eventuele verbeurdverklaringen, met inbegrip van geraamde sommen zoals bedoeld in artikel 43bis, lid 2 Sw., aan hem wordt toegewezen ten belope van de uitgesproken schadevergoeding.

Hierbij dient de schadevergoeding te worden opgesplitst in enerzijds een schadevergoeding ten titel van verlies aan inkomen t.b.v. € 11.232,62 (onder tenlastelegging A) en anderzijds een morele schadevergoeding t.b.v. € 20.000,00 (onder tenlasteleggingen B en C). L. L. laat het aan de wijsheid van de rechtbank over of deze laatste schadevergoeding nog deels exclusief zou vallen onder tenlastelegging C, die dan enkel lastens D. F. zou moeten worden uitgesproken.

De onder tenlasteleggingen A, B en C ten laste gelegde feiten werden bewezen verklaard door de rechtbank. Er dient verder te worden nagegaan of deze bewezen verklaarde feiten in oorzakelijk verband staan met een geleden schade van L. L..

De schade onder tenlastelegging A.1 bestaat erin dat L. L., niettegenstaande hij aldus tewerkgesteld was, niet gedekt was door de sociale zekerheid der werknemers.

De schade onder tenlastelegging B.1 bestaat materieel uit de vaststelling dat L. L. slachtoffer is geworden van mensenhandel, uit het niet ontvangen van een inkomen en fysieke agressie. Moreel gezien bestaat de schade uit het feit dat hij gedurende de incriminatieperiode slachtoffer was van ernstige sociale uitbuiting, dat er misbruik van hem werd gemaakt en uit de vaststellingen van fysieke en psychische agressie en verwaarlozing.

De schade onder tenlastelegging C bestaat uit materiële en morele schade ten gevolge van de opzettelijke slagen en verwondingen door D. F. aangebracht aan L. L..

Het is duidelijk dat de onder tenlasteleggingen A.1, B.1 en C ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten wel degelijk in oorzakelijk verband staan met de geleden schade van de burgerlijke partij L. L..

Cijfermatig stemt de vordering tot betaling van een schadevergoeding ten titel van verlies aan inkomen tijdens de incriminatieperiode overeen met het minimumloon voor huispersoneel en dienstbodes (categorie 1) binnen het Paritair Comité 323. Tevens heeft L. L.

deze vordering correct berekend op basis van een halftijdse tewerkstelling en werd het uiteindelijke nettoloonverlies overgehouden als resultaat.

De vordering van L. L. komt op dit punt correct en redelijk verantwoord voor.

In die zin dienen D. F. en S. J., onder tenlastelegging A.1, solidair, de ene bij gebreke aan de andere, te worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van € 11.232,62, te vermeerderen met de intresten aan wettelijke intrestvoet, vanaf de gemiddelde datum van de incriminatieperiode, nl. 9 maart 2019.

De vordering tot betaling van een schadevergoeding, materieel en moreel vermengd, onder tenlasteleggingen B en C komt eveneens gegrond voor.

De rechtbank is echter wel van oordeel dat deze dient te worden opgesplitst nu enkel de tweede beklaagde verantwoordelijk is voor de schade voortvloeiend uit de tenlastelegging C. Verder stelt de rechtbank vast dat L. L. geen stukken bijbrengt waaruit de concrete materiële en morele schade kan blijken die nog niet vergoed is door het bedrag dat hierboven wordt toegekend ter vergoeding van het geleden loonverlies. Het staat evenwel vast dat deze schade aanwezig is, gelet op de gruwelijkheid van de feiten en de lange duurtijd zoals hoger in dit vonnis omschreven. Het gevorderde bedrag van € 20.000,00 boven het hierboven reeds vergoede loonverlies wordt door de rechtbank als niet in verhouding ingeschat tot de resterende materiële en morele schade die L. L. ingevolge de feiten geleden heeft. De rechtbank herleidt deze schade, ex aequo et bono, als volgt:

- wat betreft tenlastelegging B.1 dienen D. F. en S. J., solidair, de ene bij gebreke aan de andere te worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van € 10.000,00, te vermeerderen met de intresten aan de wettelijke intrestvoet, vanaf de gemiddelde datum van de incriminatieperiode, nl. 9 maart 2019
- wat betreft tenlastelegging C dient D. F. bijkomend te worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van € 1.000,00, te vermeerderen met de intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 29 september 2019.

Tevens is er een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd ten bedrage van € 2.400,00.

Met betrekking tot de vordering van D. D.

D. D. stelt zich burgerlijke partij.

Hij vordert om na toepassing van de strafwet beide beklaagden hoofdelijk/solidair, de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen tot een schadevergoeding van € 8.850,63, te vermeerderen met de intresten vanaf de gemiddelde datum van 16 juli 2019, tot een schadevergoeding voor administratie en achternalooop van € 125,00, tot een morele schadevergoeding van € 2.000,00 en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van € 1.320,00.

Tevens vordert hij in in toepassing van artikel 43bis, lid 3 Sw., dat de opbrengst van de eventuele verbeurdverklaringen, met inbegrip van geraamde sommen zoals bedoeld in artikel 43bis, lid 2 Sw., aan hem wordt toegewezen ten belope van de uitgesproken schadevergoeding.

Hierbij dient de schadevergoeding te worden opgesplitst in enerzijds een schadevergoeding ten titel van verlies aan inkomen t.b.v. € 8.850,63 (onder tenlastelegging A) en anderzijds een morele schadevergoeding t.b.v. € 2.000,00 (onder tenlastelegging B). D. D. vordert daarnaast eveneens nog een aparte schadevergoeding voor administratie en achternageloop.

De onder tenlasteleggingen A en B ten laste gelegde feiten werden bewezen verklaard door de rechtbank. Er dient verder te worden nagegaan of deze bewezen verklaarde feiten in oorzakelijk verband staan met een geleden schade van D. D..

De schade onder tenlastelegging A.2 bestaat erin dat D. D., niettegenstaande hij aldus tewerkgesteld was, niet gedekt was door de sociale zekerheid der werknemers.

De schade onder tenlastelegging B.2 bestaat materieel uit de vaststelling dat D. D. slachtoffer is geworden van mensenhandel, uit het niet ontvangen van een inkomen en voornamelijk psychische agressie. Moreel gezien bestaat de schade uit het feit dat hij slachtoffer was van jarenlange sociale uitbuiting, dat er misbruik van hem werd gemaakt en uit de vaststellingen van psychische agressie en verwaarlozing, te meer D. D. voornamelijk door D. F. naar België werd "gelokt" om zich te laten behandelen voor zijn cataract, wat uiteindelijk op geen enkele wijze is gebeurd.

Het is duidelijk dat de onder tenlasteleggingen A.2 en B.2 ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten wel degelijk in oorzakelijk verband staan met de geleden schade van de burgerlijke partij D. D..

Cijfermatig stemt de vordering tot betaling van een schadevergoeding ten titel van verlies aan inkomen tijdens de incriminatieperiode overeen met het minimumloon voor de schoonmaak (categorie 1.A) binnen het Paritair Comité 121. Tevens heeft D. D. deze vordering correct berekend op basis van een voltijdse tewerkstelling en werd het uiteindelijke nettoloonverlies overgehouden als resultaat.

De vordering van D. D. komt correct en redelijk verantwoord voor.

In die zin dienen D. F. en S. J., onder tenlastelegging A.2, solidair, de ene bij gebreke aan de andere, te worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van € 8.850,63, te vermeerderen met de intresten aan de wettelijke intrestvoet, vanaf de gemiddelde datum van de incriminatieperiode, nl. 16 juli 2019.

De vordering tot betaling van een morele schadevergoeding onder tenlastelegging B.2 komt eveneens gegrond voor. Cijfermatig komt deze vordering tot betaling van € 2.000,00 correct en redelijk verantwoord voor.

Tot slot wordt ook de vordering tot een schadevergoeding ten titel van administratie en achternaageloop gegrond verklaard.

Op de laatste twee schadevergoedingen worden er geen intresten gevorderd.

Tevens is er een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd ten bedrage van € 1.320,00.

Met betrekking tot de vordering van P. VZW

P. VZW stelt zich burgerlijke partij.

Zij vordert om na toepassing van de strafwet beide beklaagden hoofdelijk/solidair, de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen tot een schadevergoeding van € 2.500,00, te vermeerderen met de intresten aan de wettelijke rentevoet en tot de basisrechtsplegingsvergoeding van € 450,00.

Tevens vordert zij om in toepassing van artikel 43bis, lid 3 Sw., dat de opbrengst van de eventuele verbeurdverklaringen, met inbegrip van geraamde sommen zoals bedoeld in artikel 43bis, lid 2 Sw., aan hem wordt toegewezen ten belope van de uitgesproken schadevergoeding.

Deze burgerlijke partij is een erkend centrum gespecialiseerd in de opvang van slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel en stond in voor de opvang en begeleiding van de slachtoffers (zie stukken 3 en 4 P. VZW). De rechtbank neemt aan dat deze burgerlijke partij gerechtigd is om in rechte op te treden (conform artikel 2 van het K.B. d.d. 18 april 2013) alsmede dat zij een eigen schade leed ingevolge de in hoofde van beklaagden bewezen verklaarde feiten, zodat zij zich inderdaad in eigen naam burgerlijke partij kan stellen voor deze schade om deze vergoed te zien.

De onder tenlastelegging B ten laste gelegde feiten werden bewezen verklaard door de rechtbank. Er dient verder te worden nagegaan of deze bewezen verklaarde feiten in oorzakelijk verband staan met een geleden schade van P. VZW.

P. VZW heeft materiële kosten moeten maken (zoals personeelskost, logistiek, administratieve begeleiding, ...) teneinde L. L. en D. D. als slachtoffers van de bewezen uitbuiting te kunnen opvangen. Zo biedt P. VZW klaarblijkelijk nog steeds daarnaast materiële opvang voor D. D. (stuk 1 P. VZW).

Het is duidelijk dat de onder tenlastelegging B ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten wel degelijk in oorzakelijk verband staan met de geleden schade van de burgerlijke partij P. VZW.

De vordering tot betaling van een schadevergoeding, moreel en materieel vermengd, ex aequo et bono begroot op € 2.500,00, komt gegrond voor.

Hierop zijn eveneens intresten aan de wettelijke rentevoet verschuldigd vanaf 30 april 2020.

Tevens is er een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd ten bedrage van € 480,00 (en niet € 450,00 zoals in het beschikkend gedeelte van de besluiten van P. VZW verkeerdelijk werd geschreven).

Uitvoerbaarheid bij voorraad

De burgerlijke partijen verzoeken om het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel en met uitsluiting van de mogelijkheid tot borgstelling of kantonnement.

Deze uitspraak is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad (art. 1496 Ger. W.).

Het kantonnement is een absoluut recht van de schuldenaar, waarvan hij slechts kan worden uitgesloten indien de vertraging in de regeling de schuldeiser blootstelt aan een ernstig nadeel. De schuldeiser is verplicht zijn eis voldoende te motiveren (E. D. en K. B., tw. "Beslag" in A.P.R., Mechelen, Kluwer, 2010, 285-289 (416-419)). L. L., D. D. en VZW P. motiveren de vordering tot uitsluiting van het vermogen om te kantonneren niet en brengen geen bewijselementen bij waaruit moet blijken dat bijkomende schade moet gevreesd worden zodat het kantonnement niet kan worden toegestaan.

Overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

TOEGEPASTE WETTEN

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 162bis 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195, 227 Wetboek van Strafvordering;
art. 101, 103, 108, 433quinquies, 433 sexies, 433 septies van het Sociaal Strafwetboek;
art. 1, 2 3 Wet van 4 oktober 1867
art. 1, 2, 3, 7, 25, 31 lid 1, 33, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 100, 398 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art.1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **S. J.** en **D. F.**,

Voorafgaandelijk

Verbetert de dagvaarding als volgt:

"DE EERSTE(...)

DE TWEEDE(...)

(...)

A. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

(...)

1. (...)

2. (...)

3. K. Y., in de periode van **12** januari 2019 tot 30 september 2019, meermaals op niet nader bepaalde tijdstippen

(...)

DE EERSTE en DE TWEEDE

(...)

B. Mensenhandel, met verzwarende omstandigheden

(...)

1. (...)

2. (...)

3. K. Y., in de periode van **12** januari 2019 tot 30 september 2019

(...)"

Op strafgebied

Ten aanzien van S. J., eerste beklaagde

Veroordeelt S. J. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals verbeterd), B.1, B.2 en B.3 (zoals verbeterd):

tot een **gevangenisstraf** van **4 jaar** en tot een **geldboete** van **24.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van **1.000,00 EUR x 3 slachtoffers** en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt S. J. voor een termijn van **5 jaar ontzet** uit de volgende **rechten**:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Veroordeelt S. J. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde D. F., tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 577,00 EUR.

Ten aanzien van D. F., tweede beklagde

Veroordeelt D. F. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals

verbeterd), B.1, B.2, B.3 (zoals verbeterd) en C:

tot een **gevangenisstraf** van **4 jaar** en tot een **geldboete** van **24.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van **1.000,00 EUR x 3 slachtoffers** en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt D. F. voor een termijn van **5 jaar ontzet** uit de volgende **rechten**:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Veroordeelt D. F. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde S. J., tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 577,00 EUR.

Overtuigingsstukken

Beveelt de **overmaking** aan het **openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder het nr. **201909095**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42, 1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. **201910005**, eigendom van de tweede beklaagde, D. F., en gediend hebbend om het misdrijf te plegen.

Beveelt de **teruggave** aan de **rechtmatige eigenaar**, zijnde de eerste beklaagde, S. J., van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder de nrs. **201909692** en **201910646**.

Beveelt de teruggave aan de rechtmatige eigenaar, zijnde de tweede beklaagde, D. F., van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. **201910647**.

Op burgerlijk gebied

Ten aanzien van L. L.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaald mate gegrond.

Veroordeelt **S. J.** en **D. F.** solidair, de ene bij gebreke aan de andere om te betalen aan de burgerlijke partij L. L. het bedrag van **21.232,62 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 9 maart 2019 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt **D. F.** om te betalen aan de burgerlijke partij L. L. het bedrag van **1.000 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 29 september 2019 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt **S. J.** en **D. F.** solidair, de ene bij gebreke aan de andere om te betalen aan de burgerlijke partij L. L. een rechtsplegingsvergoeding van **2.400,00 EUR**.

Ten aanzien van D. D.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaald mate gegrond.

Veroordeelt **S. J.** en **D. F.** solidair, de ene bij gebreke aan de andere om te betalen aan de burgerlijke partij D. D. het bedrag van **10.975,63 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 16 juli 2019 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt **S. J.** en **D. F.** solidair, de ene bij gebreke aan de andere om te betalen aan de

burgerlijke partij D. D. een rechtsplegingsvergoeding van **1.320,00 EUR**.

Ten aanzien van P. VZW

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaald mate gegrond.

Veroordeelt **S. J.** en **D. F.** solidair, de ene bij gebreke aan de andere om te betalen aan de burgerlijke partij P. VZW het bedrag van **2.500,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 30 april 2020 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt **S. J.** en **D. F.** solidair, de ene bij gebreke aan de andere om te betalen aan de burgerlijke partij P. VZW een rechtsplegingsvergoeding van **480,00 EUR**.

Op burgerlijk gebied

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G29:

- V. H. K., rechter
- V. D. L., rechter
- V. C. K., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op **7 oktober 2020** door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier D. M..

DE RECHTBANK van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, zitting houdende te Gent, **negenentwintigste kamer (G29w)**, 3 rechters, recht doende in correctionele zaken.

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van J. H., substituut-arbeidsauditeur in zijn vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde:

S. J., F., RRN (...)

geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
van Bulgaarse nationaliteit
ingeschreven te (...)

Gehoord meester D. W. D. en meester O. L., loco meester G. T., allen advocaat te (...).

Gehoord de eerste beklaagde, S. J..

Er is te vrezen dat de eerste beklaagde, **S. J.**, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 4 jaar, een geldboete van 1.000,00 EUR en de ontzetting uit de rechten, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken. Uit zijn verklaring afgelegd op 13 september 2018 blijkt dat hij en zijn gezin regelmatig verblijven in Bulgarije waar zijn ouders een woning bezitten. Het onttrekkingsgevaar is bijgevolg reëel.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990;
24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, OP TEGENSPRAAK,

Beveelt de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van de veroordeelde **S. J.**, om 09.35 uur.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G29:

- V. H. K., rechter
- V. D. L., rechter
- V. P. I., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op **7 oktober 2020** door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier D. M..

DE RECHTBANK van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, zitting houdende te Gent, **negenentwintigste kamer (G29w)**, 3 rechters, recht doende in correctionele zaken.

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van J. H., substituut-arbeidsauditeur in zijn vordering strekkende tot de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van de veroordeelde:

D. F. RNN (...)
geboren te (...) (Bulgarije) op (...)
van Bulgaarse nationaliteit
ingeschreven te (...)

Gehoord meester D. W. D. en meester O. L., loco meester G. T., allen advocaat te (...).

Gehoord de tweede beklaagde, D. F..

Er is te vrezen dat de tweede beklaagde, **D. F.**, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 4 jaar, een geldboete van 1.000,00 EUR en de ontzetting uit de rechten, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken. Deze beklaagde is op heden ambtshalve afgeschreven en heeft geen geldig verblijfsstatuut in België. Uit de verklaringen van zijn zoon, S. J., eerste beklaagde, afgelegd op 13 september 2018, blijkt overigens dat D. F. en zijn echtgenote een woning bezitten in Bulgarije. Het onttrekkingsgevaar is bijgevolg reëel.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990;
24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, OP TEGENSPRAAK,

Beveelt de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van de veroordeelde D. F. om 09.35 uur.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G29:

- V. H. K., rechter

- V. D. L., rechter

- V. P. I., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op **7 oktober 2020** door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier D. M..